

L'ESTRELLA

de Mallorca

ANTIC S'ARENAL DE MALLORCA

EL DIARI DELS MALLORQUINS

ANY XIII. NÚMERO 296

1er D'AGOST DE 1994

PREU: 200 PTS

ENQUESTA

Disset emissores de ràdio per als forasters i una per als anglesos; cinc diaris per als forasters i un per als anglesos. Per als mallorquins, res. És just, això? Que ens estimen gaire, aquests que comanden? Que no hauríem de votar partits mallorquins que ens defensin i defensin les nostres coses?

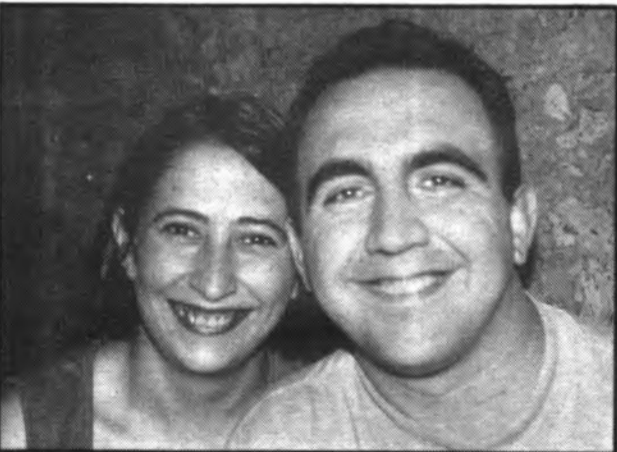
Isabel Sales i Isabel Molina (Es Mirall). Mal fet! Això és racisme contra els mallorquins. Aquests del PP que comanden no ens estimen. Hem de votar partits nacionals mallorquins d'una vegada.

Matrimoni Martín (Martín Tours). No és correcte. Som a Mallorca i volem viure en mallorquí. Aquests del PP que comanden no ens estimen. Nosaltres no votam partits nacionalistes, però pensam que val la pena votar-los.

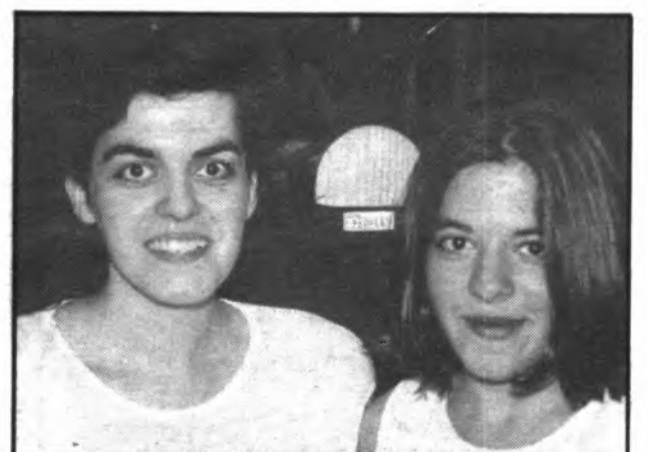
Angela-Maria Hernández i Joana Garcies (Modes Jacaré). Mal fet! O tots moros o tots cristians. Aquests que comanden no ens estimen gens. Hem de votar partits mallorquins. ERC, PSM i UM estimen Mallorca.

Pep Joan i Maria Bibiloni (lloguer de cotxes). No és just! Hostes vendran que de casa ens trauran, diu l'adagi. Aquests del PP que comanden miren per Espanya i pels seus negocis particulars. Hem de votar els mallorquins d'UM, que miren per nosaltres.

Mari-Trini Mateos i Neus Ruiz (Comercial Ruiz). Això està mal fet. Els mallorquins estam aquí i vivim aquí. Aquests que comanden no ens estimen. Hem de votar els partits d'aquí, ERC, PSM o UM.

Apol·lònia i Magdalena (Les Meravelles). Molt mal fet. Aquests del PP que comanden no ens estimen gens ni mica. Hem de votar partits mallorquins com UM o el PSM. Visca Mallorca!

Un exemplar d'aquest periòdic serà regalat a totes les famílies de s'Arenal. Si vos ha agradat, telefonau al 26 50 05 i el vos enviarem cada 15 dies.

Caterina Florit (perruquera). No està gens ben fet això. No és just! Aquests que comanden ens estimen ben poc. Hem de votar UM, que defensa la terra.

Margalida Muñoz (Llucmajor). Mal fet! No hi ha dret, a això! Aquests que comanden a Mallorca són uns venuts. Hem de votar partits mallorquins que defensin ca nostra.

Xafarderies

• Els divendres d'estiu, a partir de les onze del vespre, hi ha **ball d'aferrat** (ara en diuen de saló) a la Torre d'en Pau, del Coll d'en Rabassa. Diuen els que hi van que s'ho passen d'allò més bé, perquè tothom és de la comarca i tothom es coneix i fa bon lligar. Divendres que ve no ens ho perdrem.

• Que no sabeu el darrer acudit? El me contà la joiera **Olegario**, que com podeu comprovar pel seu llinatge està lliure de tota sospita xenòfoba contra els espanyols: Dos forasters arriben a Mallorca a cercar feina, van per tots els hotels i restaurants i no en troben. Acabats els doblers i mig morts de fam decideixen anar a captar per poder comprar un passatge i tornar-se'n cap a Espanya. Un se'n va al carrer de sant Miquel i l'altre al carrer del Sindicat. Al cap de dos dies es troben i el qui havia anat al carrer del Sindicat diu: —Això no ha anat bé, només he aconseguit tres-centes pessetes. —I que has posat al cartó de demanar almoïna —li va demanar l'altre— que digui "Padre de cinco hijos necessita dinero para alimentarlos"? —Sí, però res li contesta el segon. I li diu el primer: —Jo també vaig fer el mateix i no me donaven res, llavors vaig posar "Pido dinero para marchar de Mallorca" i mira, en dos dies he aconseguit 250.000 ptes.

• Amablement convidats per la revista **Fent Carrerany**, anàrem l'altre dia a una vetllada a la fresca a Maria de la Salut. A l'escola nova del poble mentre menjàvem un bon trempó, bona sobressada i camaiot casolà, vi de Maria i coca-cola de Petra, parlàrem de nacionalisme espanyol i de nacionalisme mallorquí. Hi havia representants d'ERC, PSOE, PSM i UM. Els comunistes d'IU i els espanyolistes del PP no hi assistiren. Hi poguérem veure el batle del poble, el rector i molta gent *guapa* de la comarca. En Tomeu Mestre, que hi era, ens va assegurar que durant aquest mes d'agost hi haurà trobades per la independència a Ses Tarragones, que estan dins el terme municipal de Maria.

• Recordau que ara fa cinc anys uns estafadors que venien bosses de plàstic als comerços arenalers varen

manipular un xec estès per la **xarcuteria Zaragoza** de la plaça Major de s'Arenal. Els estafadors cobraven un xec de 2.470 pessetes, el manipulaven hi hi posaven el que volien. Idò "la Caixa" ha tornat a l'esmentada xarcuteria la quantitat de dues-centes quaranta-set mil pessetes d'aquest xec manipulats. No tot han d'esser males notícies.

• Notícies del **Club Nàutic s'Arenal**: l'any 1996 el nostre club organitzarà el Campionat del Món de regates en la modalitat Classe Europea. Els altres candidats a aquest campionat eren els Estats Units, Alemanya i la Manga del Mar Menor d'Espanya. Els arenalers els hem guanyat aquesta vegada.

• Tres candidatures es presenten per regir els destins de l'**Associació de la Tercera Edat de s'Arenal de Llucmajor**: la del senyor Risso, que n'oha estat president aquests darrers anys, la d'en Joan Vidal, que fou mestre d'hotel a la Cadena Riu, i la d'en Julià Puig, secretari del sindicat vertical a la Ciutat de Llucmajor en temps de la dictadura.

• En **Francesc Berga**, n bon bergant està fet aquest Berga. Diuen que el president Canyelles el tenia a la llista de candidats a president de Sa Nostra.

• M'ho comentava un senyor d'uns setanta anys l'altre dia devers s'Arenal de Llucmajor: "Quan anava a escola, el mestre ens ensenyava que a Espanya hi havia dotze milions d'habitants. Ara diuen que n'hi ha quaranta-vuit mil. Hi ha massa gent per tot i així fa mal viure." Llavors, vaig pensar jo, n'hi ha que treuen foc pels queixals quan es parla de despenalitzar l'**avortament**. Una llei que no obliga ningú a avortar, l'únic que fa és impedir que els jutges puguin tancar dins la presó les dones que ho fan i les persones que les ajuden. La cosa més xocant del cas és que són mascles els qui estan contra l'avortament i quasi mai les dones. Com si ells poguessin avortar i abans concebre!

• Diumenge passat el **rector de s'Arenal** va haver de cridar a la policia perquè uns brètols li impedien dir missa. A la Mallorca preturística i preconiliar això hauria estat un sacrilegi i un escàndol. Avui és una anècdota més de la degradació i de la manca de convivència que patim actualment a Mallorca, en part provocada per la gran aflluència de gent.

• Feia anys que no el vèiem, el pare **Joan Llabrés** de la Porciúncula. Quan era nin, des del seu poble natal, Llubí, vingué a estudiar al seminari seràfic, llavors fou mestre al mateix seminari... "I què ensenyaveu, senyor Llabrés?", li demanàrem. "Català, tota la vida he ensenyat català. Només els missioners de Lluc i els franciscans de la Porciúncula ensenyàrem català a Mallorca durant els anys de la dictadura. Fins i tot el Seminari Diocesà va abandonar l'ensenyament de la llengua dels mallorquins. Nosaltres no", afegí l'il·lustre autor d'*Els nostres arts i oficis d'antany*, la seva obra més extensa.

• L'esport català triomfa a tot arreu. El F.C. Barcelona era l'equip de futbol que més jugadors tenia al Mundial dels Estats Units, entre ells un campió mundial: Ro-

mário; aquest mateix equip aquests darrers anys és un assidu de la Copa d'Europa, la màxima categoria del futbol europeu, així com el campió de la Lliga espanyola els darres quatre anys. El bàsquet, l'hàndbol i l'hoquei català també són campions a l'Estat i sempre són presents a les màximes competicions europees. Dins el motociclisme, l'esport català hi té campions en diverses categories, sobresurt per damunt de tots la figura del *trialista* Jordi Tarrés, per sis vegades campió del món, encara que també hem de recordar els noms de Jorge Martínez Aspar, Sito Pons, Àlex Crivillé i tants d'altres. La llista no s'atura aquí, podem citar altres esports en què els catalans són a l'èlite mundial: atletisme (sobretot les curses de fons), la natació, etc.

Us imaginau que tots aquests esportistes portassin la senyera allà on van —i guanyen— en lloc d'haver de veure com és la bandera espanyola la que puja al podi més alt i haver de sentir l'himne espanyol pels altaveus? Catalunya, els Països Catalans, són al capdamunt del l'esport mundial, encara que als espanyols els vingui molt a esquerra-mà i intentin aprofitar-se'n.

• Jardins públics i pistes de petanca enrevolten el **minigolf del carrer Perla** de s'Arenal. Per cert, un minigolf ben ecològic, amb plantes de clima sec com es ara els cactus, que no necessiten aigua per anar bons.

• Convindria que la gent de Mallorca prengués llum de na Pintora i, quan planten jardins, hi sembrin arbres autòctons, **arbres mallorquins** que mai s'han regat. Els pins, les savines, les mates llentiscles, els tamarells, les figueres de moro i les de crestià, els magraners i els garrovers, són arbres ben mallorquins que viuen de l'aire i la rosada. Si plantau gespa i arbres forasters, gastareu l'aigua que no tenim i llavors la beurem salada.

• Ens ho han confirmat. Dia 5 d'agost, que cau en divendres, hi haurà la primera **Trobada per la Independència** d'enguany, que aquests anys passats es feia a Ses Tarragones, prop de Santa Margalida. Enguany es faran al restaurant Sa Creu, prop de Petra.

• I ara, unes frases del professor **Carles M. Espinalt**: Des de la nit del temps cada home ha volgut presentar-se com un cas a part de la regla general: sense discrepar plenament dels altres, procura que se'l consideri una excepció, és el que el sedueix i li dóna, per poc que ho endevini, la màgia de la singularitat.

Els escèptics mai no han estat persones elegants. Hi ha un llenguatge en la mirada que, amb freqüència, desmenteix el que diem amb la paraula. Harmonitzar el que es diu amb els ulls i el que es diu amb la boca és la millor tècnica per a persuadir i el millor camí per inspirar confiança.

Deia Jung que la majoria dels humans es mobilitzen per les evidències gràfiques i molts pocs a través del raonament. El que podria conduir-nos a una nova conclusió: per a molts convenç més l'expressió d'un rostre que els conceptes que exposa.

Tot èxit és un fracàs, si no es reflecteix en el semblant del triomfador.

Sartre deia: "La vida és una passió inútil". Muñoz Espinalt replicava: "Una vida sense passió és inútil".

L'ESTEL
de Mallorca **265005**

Necessitam promotors i promotores de l'ESTEL als diferents pobles i ciutats de Mallorca i de la resta dels Països Catalans. Telefonau al 971 - 26 50 05

L'ESTEL de Mallorca. El diari dels mallorquins. Editor i director: Mateu Joan i Florit. Redactor en cap: Jaume Sastre i Font. Col·laboradors: Mateu Sastre i Joan, Joan Estades de Montcaire i Bisbal, Climent Garau i Salvà, Tomeu Martí i Florit, Miquel López i Crespí, Miquel Julià i Prohens, Joan Quetgles, Jordi Caldentei, Jaume Tallaferro, Bartomeu Mestre, Encarna Parreño. Depòsit Legal: PM-473-80. Impressió: Hora Nova S.A. Publicitat i subscripcions: Camí de les Pedreres, 30. Apartat de Correus 124. 07600 s'Arenal. Telèfons 265005-269941. Fax 753518.

Fins un 25% de descompte amb la presentació d'aquest anunci
ÒPTICA SBERT
SANT MIQUEL, 83 (Cantonada Avingudes)
Graduam i adaptam lentilles
Per la compra d'unes lentilles li regalarem un altre parell d'iguals.
Ulleres de sol i graduades
Tif.: 72 14 25

L'esperit republicà

N'Aznar i l'integrisme hispànic (I)

Joan Quelgles Professor de Filosofia d'IB

Tothom ho va poder veure: aquells milers d'energúmens que a Madrid victorejaven el triomf electoral del Partit Popular; en José M. Aznar, n'Abel Matutes i la plana major del PP responien somrient i saludant. Però els resultats a Catalunya-Principat representaven un desbaratament d'aquella marxa triomfal. Per això, varen sorgir aquells notables rodolins que feien "Pujol, enano, habla castellano" ("Pujol, nan, parla castellà"). Em permetreu, lector, un comentari d'aquest breu text. Primer, a Catalunya-Principat el Partit Popular no havia guanyat; això manifesta con rutlla l'esperit de contradicció que configura l'ànima castellana. Els rodolins serien conseqüents si s'hagués donat una victòria del PP al Principat. Davant el somriure complaent d'en Matutes —que, per cert, feia el discurs electoral en català a la Televisió de Catalunya—, aquells falangistes dirigien els insults contra una persona honorable —Molt Honorable, fins i tot— de les Institucions de la dita "Espana de las autonomias". Insultaven a través de la televisió, sabent que l'espectacle es veia a tot l'Imperi. És de notar que els espanyols tenen una manera d'insultar molt pròpia; que solt molt afeccionats a l'insult; que l'insult els agrada molt; que per no res ja s'insulten; que l'insult forma part de la seva vida quotidiana. I també és corrent entre familiars i amics. Pel que es veu, allà a Madrid, no els agraden les persones petites; i que fan un ús a pleret de la paraula "nan" com a insult. Deu ésser per causa de l'auto-odi hispànic. El "parla castellà", en imperatiu, conté una clara amenaça feixista; es com si diguessin: "com a l'època gloriosa, tornarem a prohibir l'ús públic del català".

Aquesta exaltació patriòtica de la que parlem és una mostra vulgar, històricament repetida, de la voluntat d'integració del nacionalisme espanyol. I no representa cap excepció dins el panorama dels conflictes nacionals; ben al contrari, és moneda corrent aquesta de la voluntat d'integració que afecta els diversos nacionalismes. Integrar vol dir fer un, fer una sola cosa d'allò que era divers. L'integrisme no tolera l'existència de mostres individuals o col·lectives que presentin diferències amb allò que defineix, suposadament, la nació. Per regla general, els nacionalismes desfermen diverses accions amb la fi d'integrar la població d'un suposat territori nacional. Al cas que ens ocupa, es mostra la voluntat de l'oligarquia hispana de culminar la tasca d'integració "nacional" lingüística, magna empresa que ja dura més de dos segles —pocs, si els comparem amb els vuit que en va durar la Reconquista, diuen—. Aquests neo-falangistes —no oblidem que el pare de n'Aznar duia camisa blava i que va entrar d'ocupant a la Barcelona derrotada del 1939— són delerosos de fer un nou intent d'ofegar l'idioma català. Ja saben ells, els espanyols, que els catalans som, per força, bilingües (els catalans o bé sabem parlar espanyol o bé francès). "Parla castellà" expressa el desig d'enterrar la llengua catalana. El seu ideal seria "els quaranta milions d'espanyols monolingües", xifra a la qual aspirava el seu profeta José Antonio.

Com és sabut, la ideologia dominant és la de la classe dominant, l'oligarquia castellano-andalusa. També hem de distingir entre el nacionalisme de la nació opressora i el de la nació oprimida. L'oligarquia espanyola sobrepassa la seva època històrica. El seu integrisme és primitiu, agressiu —així com les seves festes—, injust, idiotitzador, empobridor, i deixarem d'altres qualificatius. La nació catalana també pretén integrar les gernacions de forasters per tal que esdevinguin nacionals catalans; respon, per tant, a un esperit de tolerància, de llibertat, d'igualtat.

Arribats fins aquí, podem establir l'afirmació de més avantguarda, aquella que correspondria a allò que jo anomeno *Il·lustració Discriminadora*. La tesi es podria anunciar així: Actualment, la capacitat d'integració de Castella s'afebleix, i la de Catalunya creix. Catalunya ha passat a una nova situació històrica, tota plena de novetats; novetats, qualcunes de les quals sembla que han de ser molt creatives.

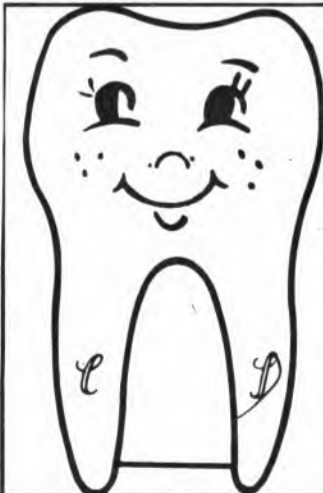
El primer nivell és el material, es a dir, el socioeconòmic. Aquest és el procés real. Aquí el materialisme històric és inqüestionable. En aquests darrers quaranta anys de franquisme i de monarquia, l'oligarquia espanyola no ha aconseguit desplegar una autèntica revolució industrial a les Castelles, Extremadura, Andalusia. El pes específic de l'Espanya estricta dins el conjunt econòmic mundial segueix una marcada línia descendent.

En aquest nivell, la principal novetat de la nació catalana rau en el fet sobre manera important que les Balears i València fan una marcada convergència social i econòmica amb Catalunya-Principat. És a dir, som a una fase avançada i poderosa d'homogeneïtzació nacional.

La nació cobra el protagonisme històric a l'època moderna. Certament, al llarg de la història sempre s'han donat nacions i conflictes de nacions. El marxisme clàssic —i acadèmic— donava per assentat que la nació com a fenomen modern era un producte de revolució burgesa. La tesi —que cobrava l'aurèola de llei marxista— es resumia dient que la nació i els interessos nacionals es corresponien amb les necessitats del mercat burgès. I és que en Marx creava lleis com qui fa poemes, en un rapte de la inspiració.

No, amics; la consciència de la nació no surt de les lleis del mercat. Podem veure aquests dies tot de nacions sense estat que desperten a la crida de la consciència nacional, i cap d'elles no és el resultat d'un desplegament industrial o del sorgiment d'allò que s'ha convengut anomenar *burguesia industrial moderna*. Amb sort diversa, podem veure —fins i tot seguir per tv!— tot de nacions que recuperen la consciència nacional. Per posar uns exemples: eslovens, lituans, letons, estonians, bosni-musulmans, croates, palestins, kurds, eslovacs, tutsis...; la llista es faria inacabable.

L'enunciat de la tesi faria així: perquè es puguin donar els moviments nacionals que afecten amples capes de la població és imprescindible que les amples masses hagin despertat a la consciència nacional, han de tenir un sentiment de formar part d'una nació, un sentiment molt fort. I això solament es possible si es dona un sistema modern de comunicació. Al segle XIXè, sense alfabetització, no era possible la presa de consciència nacional. Al proper article tractaré de la *Revolució cultural catalana*.

Clínica dental

S'ARENAL

Carrer de la Marineta, 3
entresol
Telèfon: 74 34 48
S'Arenal de Mallorca

Elèctrica
Ceballos
Instal·lacions elèctriques i sanitàries
Carre Lleó XIII, 55 - B. Tlf. 42 88 47.
Mòvil 908638371. 07198 Son Ferriol

Aquest periòdic està realitzat amb equips d'informàtica

Canon

Carrer de Jesús 34 baixos
Tlf.: 20 73 62 (5 línees)
Fax 20 40 29
07003 Ciutat de Mallorca

ARTIPESCA

Venda, reparació i muntatge d'accessoris per a la pesca esportiva. Accessoris per a embarcacions. Tot allò que és necessari per a la pesca dels aficionats.
EN BARCA: Pesca a la fluixa. Currican. Surf casting. Spinning.
FONDO: Coup. Americana. Submarina.
Tenim esquers de totes les classes.
Carrer de sa Platja, 1. Tel.: 49 29 39
07600 s'Arenal de Mallorca

ESTE ES UN BUEN MOMENTO PARA REVISAR SU VISTA

OPTICA ARENAL

con la tecnología más avanzada para ofrecerles una mejor calidad de visión.

LES OFRECEMOS

- CONTROL VISION
- ADAPTACION DE LENTES DE CONTACTO
- LENTES NACIONALES Y DE IMPORTACION
- GRAN SURTIDO EN GAFAS DE SOL
- APARATOS PARA SORDOS
- OPTICA INFANTIL

C/ Berlin, esquina Tratamiento - Tel. 49 00 61 - EL ARENAL.
A 30 metros de la parada final del BUS ARENAL.

"UN GRAN SERVICIO A LA VISTA"

El tren, víctima del Govern balear

La notícia, apareguda el dia 09.07.94 a la premsa local, ens anunciava la intenció de Serveis Ferroviaris de Mallorca de suprimir trens i horaris de servei, tal com alguns dels usuaris ens temíem.

El Partit Popular sols desitjava les transferències per reduir la competència incòmoda del tren en contra del desenvolupament desmesurat i incontrolat de les infraestructures pels cotxes i reventar la insistència dels usuaris/es del tren que no volem utilitzar el cotxe.

És cert que des de Madrid durant els anys que han tingut les competències no han fet res perquè el tren pogués ésser el bon servei públic que necessitem a Mallorca i que si aquest ha funcionat bé no ha estat gràcies a la voluntat i capacitat de la direcció dels responsables de FEVE, sinó del sentit comú i estima que

els treballadors de FEVE en general han demostrat cap aquesta empresa pública.

Però ara que s'han transferit les competències al Govern Balear, la situació sembla que s'ha complicat. Pareix ésser que la direcció dels Serveis Ferroviaris de Mallorca està disposada a distorsionar la realitat, amagar veritats, i falsejar situacions amb l'única finalitat de mantenir el tren com un luxe i no com un bon servei públic.

Es mentida que es plantejgin reduir trens i horari de servei amb l'únic interès de reduir déficits; hi ha altres interessos no confessables, que estan per damunt.

Si de veres els interessa reduir despeses públiques amb transport a Mallorca, el primer que haurien de fer és un estudi de les necessitats de transport que tenim, comparar les despeses públiques del transport en cotxe privat que tant defensen i les del

funcionament del tren que tant odien, potenciant en cada cas l'opció que realment sigui més rendible.

Mai no han fet una comparació real dels costos socials, econòmics o ecològics del transport en tren o en cotxes privats perquè no són capaços de posar a un mateix nivell el que suposa bons negocis particulars o pels amics i el que suposa un bé per Mallorca i tots els seus habitants, sempre han donat per suposat que lo primer és lícit i no questionable.

És evident, i ningú diu lo contrari, que l'usuari del tren amb el cost del billet no cobreix totes les despeses que suposa el seu funcionament, però si aquest plantejament el feim als usuaris dels automòbils també és evident que els impostos que paguen aquests són amb molta diferència insuficients per cobrir les despeses de construcció d'autopistes, manteniment

de carreteres, de la guàrdia civil de trànsit, serveis auxiliars de carreteres, ocupació d'espais públics, guàrdies urbans, etcètera, tot sense poder entrar a calcular el cost de milers de persones lisíades, invàlides o mortes a les carreteres precisament per no tenir una alternativa de transport més segura.

Està ben clar quins són els patrons que maneja el Govern balear a l'hora de parlar del tren; sempre ha estat per impedir o bloquejar el seu possible desenvolupament i ara amb les transferències per desmantellar el poc que queda del transport més segur, més rendible socialment, i respectuós amb el medi ambient, però que té l'inconvenient que no permet fer tants de negocis i a tants d'amics com la inversió en carreteres.

Guillem Ramis

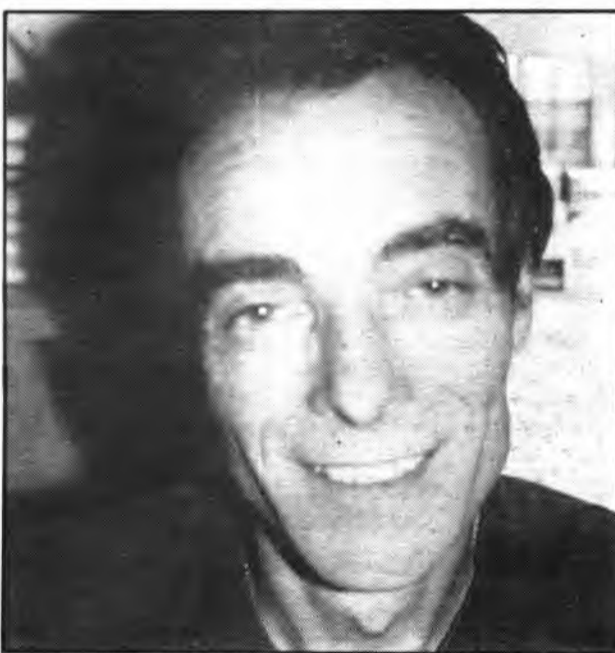
L'apotecari Carles Ensenyat i la seva germana Carme, auxiliar apotecària, han obert botiga al carrer Trasimè de s'Arenal. Esperam que s'integrin ràpidament al nostre poble i que el puguin servir molts d'anys.

N'Antoni Escoriza i na Maria del Carme Rebollo han obert una botiga de vetes i fils a la plaça dels Nins de s'Arenal. Faran la competència a La Paloma, que fa mes de quaranta anys que té botiga oberta de vetes i fils a la mateixa plaça. Tenen confecció, camisseria, roba interior i llenceria fina, tenen de tot i per això la botiga es diu TOT.

En Bernat Reus és l'amo de GODIRE, una empresa especialitzada en precuinats i molt especialment en pizzes, lassanyes i canalons. Aquesta empresa està ubicada al Pil·lari, un lloc cèntric i sense problemes de circulació ni d'aparcament.

En Pep Garcia i la seva dona han obert una papereria on també venen premsa, prop de la mar, al carrer de sant Cristòfol, de s'Arenal. Com és natural, també venen L'ESTEL DE MALLORCA.

Carta al cap de la Policia

Sr. director:

Li agrairia publicàs aquesta carta oberta al Sr. Comissari en cap de la Policia espanyola a les Illes Balears.

Respectable senyor: El fet que ocupeu aquest càrrec, dins els Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat, em fa pensar que deveu ésser un home força intel·ligent, capaç d'adornar-vos, no solament de la delinqüència que es produeix als carrers de la ciutat, sinó també d'aquella altra, més greu i repugnant, que es produeix —vós deveu saber en quina mida— als mateixos reductes interiors de la institució policial que vós presidiu. Vull suposar que sabeu molt bé de quina pasta estan fets alguns dels vostres agents policials que, segons se'ns diu, venen a Mallorca durant l'estiu «per protegir-nos». Els qui tenim l'aspecte físic típicament sudenc —morenos com els moros, d'aspecte agitanat, amb cabells reülls o llargs, ulls que no són clars, vestits de qualsevol manera, amb l'expressió lliure de convencionalismes— els podem reconèixer d'una hora enfora, només mirant-los com ens miren a nosaltres! Sembla que t'han de travessar el cos amb la mirada! A vegades t'arriben a travessar-lo amb la veu, d'altres amb les mans! Fins i tot, en el cas present, t'arriben a engrillonar sens causa! Vull suposar que sabeu molt bé que la setmana passada, alguns agents policials d'aquests que, venguts de fora, durant l'estiu són a les vostres ordres, es varen comportar grosserament, brutalment, bestialment contra una persona jove, ciutadana de les illes. Els dits agents la varen veure, com vos deia abans, amb cabells llargs, vestida informalment, morena, baixeta. La detingueren. ¿Motiu? Intent de robatori. L'engrillonaren. La ficaren de mala manera dins del cotxe policial. I començaren a interrogar-la. Quan els va dir que nomia Bartomeu, fill de Guillem i de Margalida, la bafa que en feren —pel fet de ser noms mallorquins— fou indescriptible. Més encara quan els va dir que vivia en un carrer que no tenia nom castellà: Cala Tuent! Li donaren cops pel cap. La malmenaren, llastimant-li un braç amb els grillons. I la depositaren amb altres «delinqüents» al calabós durant dos dies, fins que la presentaren davant del jutge. Sé que em podeu dir que ho denuncié als jutjats. Supòs que sabeu que ja ho ha fet. Personalment crec que no li ha de servir de gaire. Sobretot, tenint present que el policia denunciat no va voler absentar-se de la sala i va voler ésser-hi present, emparant-se en la normativa vigent...

Vull suposar que sabeu molt bé, almanco tan bé com jo mateix, la poca consistent defensa que això pot representar per a la persona perjudicada. En aquest país nostre, no seria aquesta la primera vegada que el fet de denunciar davant del jutge, maltractaments fets per policia, es converteix en un arma poderosa que revé contra el ciutadà denunciant i n'allibera plenament el policia denunciat! Vos ho dic per pròpia experiència!

Vull suposar que sabeu molt bé que el fet de portar cabells llargs, ésser una persona jove, baixeta i morena, vestir informalment, pertànyer a un grup ecologista, dur noms i llinatges mallorquins, viure en un carrer amb denominació no castellana, lluny de constituir cap casta de delictes, esdevé una de les mostres més evidents de la capacitat ciutadana d'actuar lliurement i democràticament en una terra que vol ésser sobirana.

No sé si tot això que vos dic vos pot sonar a música celestial. Però voldria que no fóssiu d'aquells qui acostumen a confondre el cul amb les trèmpores. I que no solament no donàssiu mai per mai com a bona l'actuació d'uns policies sense educació, ni preparació ni escrúpols, davant d'una persona jove indefensa que no feia altra cosa que romandre a l'espera de l'arribada d'un taxi per anar-se'n cap a ca seva; sinó que hi actuàssiu d'ofici i n'esbrinàssiu les responsabilitats adients.

És aquest el motiu que m'ha empès a adreçar-vos aquesta missiva. Em sent ciutadà d'un país que vol ésser lliure, i que considera que la policia té la primordial funció de permetre i afavorir al conjunt de la ciutadania la lliure expressió de les idees, dels noms, dels vestits, de la fesomia, de la llengua, del propi tarannà. Per això, crec, i vos ho vull dir per si en voleu prendre alguna nota, que tots els agents policials s'han de preparar adequadament per fer-ne el servei adient a cada lloc on són destinats: som de l'opinió que cal una preparació distinta per exercir com a policia, posem per cas, al País Basc o a Mallorca ¿com poden esdevenir autèntics «protectors» dels ciutadans de Mallorca, si ni tan sols respecten ni coneixen la llengua que aquests empen habitualment? ¿Com poden protegir les persones i els béns de Mallorca, si en fan bafa dels noms i dels llinatges? ¿Com poden representar l'Estat, si no en respecten les persones joves d'una Comunitat Autònoma com la nostra? Esper i desig que vulgueu posar fil a l'agulla i que en depureu les responsabilitats que hi calguin. Vos ho sabré agrair públicament, com vos ho he volgut demanar públicament i fort, si és que ho arribar a fer un dia o un altre. Reconeç que puc semblar una mica ingenu. Però no ho som tant que pensi que vos ha de resultar una tasca fàcil. Me n'imagin dificultats i traves. Ara bé, com ja vos ho esmentava al principi, faig una apel·lació a la vostra intel·ligència i una forta crida a la vostra consciència de persona demòcrata que, supòs, és la primera interessada a fer que els Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat arribin a actuar sempre com a servidors de la ciutadania i no com qui s'acostuma a servir-se'n amb prepotència. Atentament,

Cecili Buele i Ramis, ciutadà de Mallorca

PEIXETERIA PATRICIA

c/ Muntanya, 374-A

Tel. 260534. ES PIL·LARI

L'Estel de Mallorca

La revista que diu el que els mallorquins pensen, i no s'atreveixen a dir.

Subscriuiu-vos-hi. Tlf.: 265005

Emotiu pregó de festes de sant Cristòfol a s'Arenal

Enguany, el pregó de festes de s'Arenal fou llegit a l'església parroquial i no a l'antiga capelleta. La conferència, titulada "La Porciúncula, història viva de s'Arenal", fou escrita pel pare Joan Llabrés i Ramis. Enguany es compleixen seixanta-quatre anys que el pare Llabrés va arribar a s'arenal (en minúscula). Així mateix, no fa molt es commemoraren les seves noces d'or sacerdotals.

El pare Llabrés es troba prim de salut, per aquest motiu va delegar les funcions de llegir el pregó a Bartomeu Sbert (pare, encara que no frare). Els dos foren temps enrera bons col·laboradors d'aquesta revista.

Del pregó del pare Llabrés en treim alguns paràgrafs:

Els pioners

"Tres foren els capdavanters que vingueren a viure al nostre pinar l'any 1914, poc després d'haver-lo comprat. Mereixen que recordem els seus noms: fra Sebastià Bennàsser, fra Gregori Amengual i fra Jordi Riutort, superior, cuiner i hortolà respectivament, si bé aquests càrrecs no eren privatis de cap d'ells, puix que els tres sabien fer de tot i mai s'endivalaven per res.

La primera previsió fou la d'acomodar sa caseta des caçadors, ampliant-la i aixecant la capelleta primitiva, que era una espècie d'ermita acollidora com un niuet calent, dedicada a la Mare de Déu dels Angels. Això era l'any 1915. Els dissabtes s'hissava a la senzilla espadanya una bandera per avisar els veinats que hi hauria missa el sendemà, que deia un dels pares del convent de sant Francesc de Ciutat, que venia a posta. El nostre paratge era un lloc tranquil, silenciós i solitari, com ens ho recorda la poesia de Victorià Ramis d'Ayreflor, publicada a *El Heraldo de Cristo* l'any 1917:

Porciúncula senzilla
que corones isolada
la muntanyola abeurada
dins les ones de la mar.
Adorant a Déu, alegre,
voltada d'aigua i boscatge,
ets l'encantívola imatge
de l'esperit franciscà.

També diu la poetesa:
A mà dreta tens la serra
que es fon dins la llunyania
i a tos peus l'ampla badia
sembla un llac asserenat.
Quan la nit tot ho fosqueja,
veus, llunyanes, blanquinoses,
les fileres lluminoses
dels fanals de la Ciutat."

Presidència de l'acte i moment de la dissertació, a càrrec de Bartomeu Sbert, del pregó de festes escrit pel pare Llabrés. Foto Joan Jaume

Paraules finals

"Avui, per als arenalers és la festa gran, es posa la cara dels diumenges, tira la casa per la finestra i posa l'olla gran dins la petita. És sant Cristòfol. Quina cosa li hem de demanar al sant en la seva festivitat?

Jo, en primer lloc, li demanaria que se'n cuidi dels nostres vellets i dels malalts. Que els doni força i valentia en els seus anys. Que no es trobin dins la soledat, sinó que se sentin estimats i envoltats dels seus fills i parents. La soledat és molt amarga. Ells han donat ja el seu fruit, que els joves han heretat. Que Déu els beneesqui a tots.

En segon lloc, li demanaria que tenguí esment dels al·lots i dels joves i les joves, perquè vagin per bon camí. Que protegeu els marginats i els qui no tenen feina. Que sien honorats per esser, el dia de demà, persones de profit per a la societat.

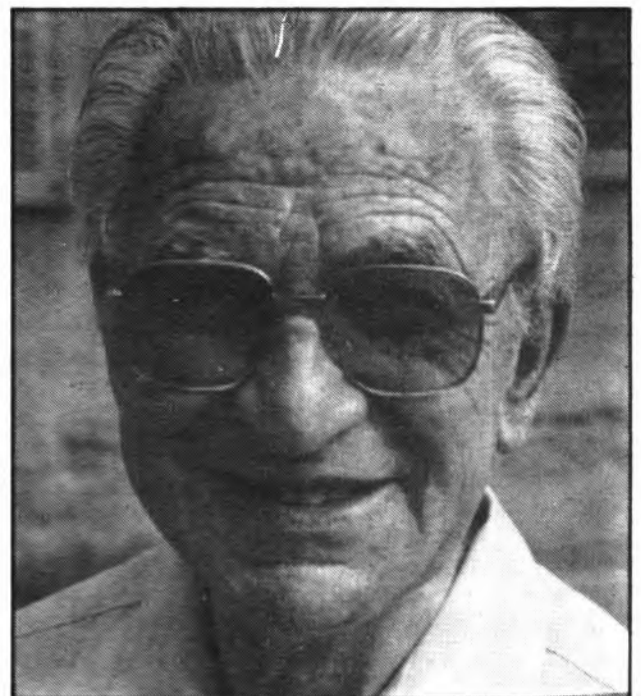
Que es cuidi dels nostres taxistes, ja que n'és el patró, i de tots els conductors de cotxe, que recordin les normes civiques quan estiguin al volant. Que s'acabin els accidents a les vies públiques.

I també que ens beneesqui els turistes, que se sentin a casa seva, amb les atencions que ells esperen i que Déu mana, i que tinguin ganes de tornar els anys venidors.

I finalment que ens beneesqui a tots els arenalers i arenaleres, que sapiguem i vulguem viure en pau i alegria, tots els germans. Val més un punt d'alegria que una torre de diners."

Presidència de l'acte

Ocuparen la presidència, junt al pare Jordi Perelló, rector de la parròquia, el primer tinent de batle de

Joan Llabrés.

Llucmajor el senyor Lluc Thomàs, que representava el batle senyor Gaspar Oliver, i amb ells el tinent de batle delegat de Cultura senyor Mateu Montserrat i el delegat de Turisme senyor Jordi Mulet. Va obrir i tancar l'acte el senyor Lluc Thomàs.

A les festes de sant Cristòfol de l'any que ve, el pregó d'enguany serà editat i repartit gratuïtament, el qual és escrit de manera meravellosa pel pare Joan Llabrés i Ramis. La nostra més sincera felicitació a l'il·lustre escriptor. Redacció

LAVAUTO ARENAL

Compra-venda d'automòbils
Rentat automàtic en 10 minuts. Canvi d'olis. Neumàtics
Carretera Militar, 217 — Davant l'ambulatori
Tlf. 26 56 18 — S'ARENAL

Corseteria senyora i senyor

BOTIGA ANNA

Moda íntima

Carrer Laüt (darrera els Apartaments Biarritz). Tlf. 49 14 87. 07610 Les Meravelles de s'Arenal

TENNIS SON RIGO

Tennis	Squash
Futbol-sala	Volei
Hàndbol	Mini golf
Petanca	Tennis Taula
Cir. Footing	Gimnàs

Final Avda. Son Rigo - Tel. 74 33 66
Sometimes - Palma de Mallorca

SERVICIO OFICIAL OPEL

SERVIAUTO ARENAL S.A.

Carretera Militar, 185 - LAS CADENAS 07600 EL ARENAL - PALMA (BALEARES) Tel. 26 81 11 Fax 74 32 77

Carretera Militar, 185 Ses Cadenes 07600 S'ARENAL DE MALLORCA

EL TSJB ARXIVA LA QUERRELLA DE CADENAS CONTRA PERE SAMPOL PER HAVER-LI DIT "MAFIÓS DE L'AIGUA"

(Redacció) El Tribunal Superior de Justícia de Balears (TSJB) ha arxivat la querrel·la per presumptes injúries greus interposada pel president d'EMAYA, Arturo Cadenas, i per Ventura Rubí per les declaracions del primer en les quals els implicava en la màfia de l'aigua que volia especular amb aquest bé públic. Els Tribunals han desestimat igualment la indemnització de 15 milions que el misser de Cadenas i de Rubí, Rafael Perera, demanava. La sentència del TSJB fa seva la doctrina del Tribunal Europeu dels Drets Humans i del Tribunal Suprem segons la qual la llibertat d'expressió i d'informació prevaleixen quan entra en conflicte amb el dret a l'honor en cas de personatges públics com són els polítics.

La sentència del TSJB ha creat enorme expectativa periodística ja que en aquests moments, entre d'altres, estan pendents de sentència les següents demandes:

a) La interposada per Ventura Rubí amb demanda de 5 milions de ptes. contra el director de L'ESTEL, Mateu Joan Florit, i el col·laborador Jaume Sastre per dos articles d'aquest que contenien les expressions: **Ventura Rubí, un oregat de deutes que vol treure doblers d'allà on sigui i Ventura Rubí és l'especulador que es vol untar venent l'aigua de la Part Forana a EMAYA.**

b) La interposada pel polític del PP, González Ortea, defensat per Rafael Perera, amb demanda de 9 milions, contra Joan Josep Vicenç Nyegos, per haver dit: **González Ortea és el padrino que regeix des de l'ombra els destins de terres i de persones en el municipi d'Escorca.**

c) La interposada pel falangista Bartolomé Enseñat Estrañ, defensat per Rafael Perera, contra Patrice Husson amb demanda de 80 milions a causa de l'entrevista publicada per L'ESTEL dia 15 de desembre de 1993: **Patrice Husson: "He vingut a Mallorca per recuperar la casa que el falangista Tomeu Enseñat va robar a la meua família l'any 1947.**

LA DEFENSORA DEL POBLE ADMET LA QUEIXA DE RACISME ANTI-MALLORQUÍ CONTRA UN GRUP DE GUÀRDIES CIVILS

(Redacció) La Defensora del Poble en funcions, Margarita Retuerto Buades, ha admès la queixa d'un centenar de binisslamer/es contra l'actuació racista perpetrada per un colla de Guàrdies Civils a finals de gener de 1.994. Els fets van passar en un conegut Pub de Binissalem quan una parella de Guàrdies Civils que, segons els denunciants anaven més gats que una sopa, van irrompre dins el local i van escometre la clientela de mala manera ficant-se especialment amb la llengua dels mallorquins. Davant el fet que els tribunals de justícia no van admetre la denúncia contra l'actuació racista de la Guàrdia Civil, els denunciants van recórrer a l'oficina del Defensor del Poble que si ha admès a tràmit la queixa.

EMPRESARIS!

Si us anunciau a L'ESTEL la vostra empresa guanyarà doblers!

PER CULPA D'EN CAÑELLAS, UN 10% DELS POUS DE MURO JA S'HAN QUEDAT SENSE AIGUA

Editorial

Mirau que ja ho vam advertir un caramull de vegades. L'estiu de 1993 i des de les planes de L'ESTEL DE MALLORCA vam fer una campanya per conscienciar la Part Forana sobre el desastre que li cauria damunt a causa de la política demencial i incompetent d'aquest gran trasto que tenim com a president de Balears, el Sr. Gabriel Cañellas. Els capdavanters en la lluita per l'aigua i la dignitat de la Part Forana van ésser els pobles de Llubí i de Sencelles, amb les seves respectives coordinadores. Quan els seus tècnics i geòlegs van anar a exposar el problema a Muro i Sa Pobla van ésser rebuts amb una rialla burleta per la majoria de pagesos que, enganats per la màfia local del PP, es pensaven que aquest problema no anava amb ells i que davall Sa Pobla, paraules textuals, hi havia un riu d'aigua que podia donar de beure a mig Espanya. Bé idò, a aquests poblers i murers ara els ha sortit un bony al cul i en aquests moments, quan encara no som ni a la meitat de l'estiu, el 10% dels pous de Muro ja s'han quedat més secs que el rostoll. A hores d'ara ja hi ha més de setanta famílies baldades i moltíssimes més que tremolen davant la incertesa del futur. I a qui van votar aquestes famílies a les eleccions del 93 i a les d'enguany? Idò ben segur que molts van votar al Sr. Gabriel Cañellas, el gran botxí que els ha enfonsat dins la misèria. Nosaltres ja ho vam advertir l'any passat: un mallorquí o una mallorquina que vota el partit foraster PP, o PSOE que és el mateix, i el Sr. Cañellas es comporta com aquell boig que apedrega les seves teulades. Els fets, per desgràcia, ens han donat la raó. Aprendre la lliçó Muro i Sa Pobla i darrera ells tot Mallorca? A les eleccions autonòmiques i municipals de l'any que ve ho veurem.

AIXÍ TUDA EMAYA L'AIGUA QUE SE'N DU DE LA PART FORANA

A la Part Forana molts pobles ja pateixen restriccions d'aigua i tenen prohibit omplir piscines, regar horts o netejar els cotxes amb l'aigua de la xarxa municipal. Patim una forta sequera i tot Mallorca és una teia que pot fer flamada en

qualsevol moment a causa dels incendis forestals. Per Muro i Sa Pobla molts hortolans ho passen magre i han vist amb impotència i ràbia com per culpa d'en Cañellas els pous se secaven. Mentre tot això passa, EMAYA, comandada pel foraster del PP, natural de Madrid com és natural, Arturo Cadenas, tuda aigua sense mirar prim. Aquesta foto va ésser presa divendres dia i de juliol al Carrer de Manacor de Ciutat a les 18:30 hores. Per regar un boci de gespa, un tipus de vegetació més bé propi d'un clima nòrdic o de la meseta castellana, més de la meitat de l'aigua es perd per l'asfalt. Doncs bé, això és la Mallorca del PP i ho continuarà éssent tot el temps que els mallorquines votin el Sr. Cañellas com a cap de tribu.

CLANDESTINS FINS QUAN?

Antoni Martiañez

Els esdeveniments d'aquests darrers mesos ens vénen a demostrar fins a quin punt la nostra llengua és encara ara discriminada, perseguida i trepitjada en un règim de democràcia teòrica que li concedeix -amb certes limitacions- una oficialitat compartida amb l'espanyol a les CC.AA. on el català n'és llengua pròpia. Com veim, una cosa és la teoria -ja prou injusta de per si- i l'altra, ben diferent, la realitat de cada dia. Una realitat ben crua, per cert.

De símptomes que podrien delatar una possible ruptura de la pau social encaminats a encetar un conflicte per motius lingüístics ens tenim dia sí, l'altre també. Sense anar més lluny, podem detectar casos, dignes d'esment com el de l'àrbitre Pere Muñoz -un mallorquí d'origen espanyol putejat per un mallorquí renegat-, el de n'Antonina Pujol i Bosch -maltractada i humiliada per dos guàrdies civils de trànsit-, o el de na Maria de la Pau, una víctima més de la persecució colonitzadora.

Ara bé, això no és tot: recentment una professora que impartia l'ensenyança al col·legi La Salle d'Inca ha estat acomiadada del centre, únicament per secundar la petició d'un grup de pares que reclamaven la introducció de l'ensenyança en català a les aules.

I ja he dit altres vegades que les lleis que es dictin seran sempre paper banyat mentre no es produeixi un canvi radical de mentalitat per part dels espanyols i dels mallorquins aforeserats. I com que no disposam d'una legislació semblant a la dels estats belga o canadaenc, que propugni una igualtat legal entre totes les llengües, crec que seria oportú que els mateixos espanyols considerassin la possibilitat de respectar i aplicar l'art. 3 de la seva Carta Magna que van aprovar ells mateixos.

Vull acabar l'escrit fent arribar tot el meu suport moral i adhesió personal a totes aquestes persones que per la ferma disposició de mantenir-se, fort i no et moguis i amb el cap ben alt, han afrontat les insistents agressions de caire racista i xenòfob contra els mallorquins i la nostra llengua. Sens dubte és en circumstàncies d'aqueixes quan veritablement hem d'armar-nos de coratge a fi de fer-nos costat mútuament.

Post Scriptum

Ja podeu rentar-vos les mans gonelles, gonellots i gonellum, que ara mateix vos haguéssiu aixecat tot remolests de la butaca si haguéssiu tengut la més mínima oportunitat d'atacar "el imperialisme catalán y la invasión catalanista", però que no moureu un dit ni pegareu cap bramul davant el nefast espanyolisme que ens mossega la llengua, i la cultura, i els costums, i els camaiots. I bé ens anirà, car amb aquest silenci tan sospitos l'únic que aconseguireu serà autodelatar-vos i desemmascarar-vos totsotets.

Joaquín Rabasco Ferreira

Tothom a s'Arenal en parla. En Joaquín Rabasco Ferreira està a l'ull del fibló al poble de s'Arenal. Enemic declarat de la llengua dels mallorquins, de la qual ha defensat als immigrants en diferents ocasions, ha trobat barra de cap quan s'ha posat amb els interessos urbanístics d'alguns arenalers i, sobretot, quan ha qüestionat la legalitat del restaurant d'Aquacity, del qual són accionistes minoritaris molts de comerciants i hotelers de s'Arenal. Aquest ha estat el motiu pel qual des de la revista *S'Unió de s'Arenal* se l'ha atacat de manera despietada.

Joaquín Rabasco Ferreira, diu en portada *S'Unió de s'Arenal*, és policia nacional expedientat en diverses ocasions pels seus superiors, edil del CDS dins el govern municipal del batle Joan Montserrat, pel qual en fou expulsat, regidor d'Urbanisme de l'actual consistori, dimissionari i tornat al càrrec als pocs dies, condemnat per prevaricació i confirmada la sentència a les instàncies supremes; Rabasco qüestiona ara, fora de temps, la legalitat d'un restaurant arenaler, amb greu perjudici per l'economia del mateix, de la indústria de restauració arenalera i d'un nombrós grup de treballadors del mateix.

Passant a les planes interiors de la revista veim una carta signada pels treballadors d'Aquacity d'on extreim alguns paràgrafs: "Però, qui és en Rabasco? Perquè ens fa la sensació que aquest home pot fer tot allò que li doni la gana i no hi ha ningú que l'aturi quan comet alguna de les seves extorsions, abusos de poder o traïcions. Amb tota seguretat és la por. Por a les seves repressions, a les seves coaccions, por als seus *matons*. Encara que pareix que tothom el coneix —continua la revista— anem a descriure qui és en Rabasco.

Joaquín Rabasco Ferreira, de 42 anys d'edat, nascut a la província de Córdoba, té el domicili al carrer Berga, 48-2 de s'Arenal; no sabem quins estudis té, policia nacional destinat a la comissaria de Ciutat, se li practicaren alguns expedients disciplinaris pel seu comportament nociu envers el Cos de Policia. També expedientat per esser dirigent d'un sindicat il·legal al Cos de Policia. Regidor responsable polític de la Policia Local de Lluçmajor, fou retirat del càrrec pel seu comportament arbitrari i dèspota i per danyar la imatge de la policia. Va passar a Urbanisme, on fou cessat pels mateixos motius. Per la seva "honradesa

i caràcter", té els següents expedients als jutjats de Ciutat: expedient de subhasta dels seus béns per valor de 135.000 pessetes, el març del 1985, posat per Equips per a la Restauració; expedient executiu per valor de 700.000 pessetes, el setembre del 1992, posat per Bat Diseny S.A. N'hi ha alguns més —continua la carta— que farem públics en successives edicions."

A un altre lloc de la revista, es denuncia Rabasco, com a president del partit polític ASI, de deure la quantitat d'un milió de pessetes d'un sopar-miting que 1.054 persones feren a l'Aquacity de s'Arenal.

Allò, però, que ha fet més ràbia als arenalers, als veïns d'en Rabasco, ha estat que aquest intentàs impedir una ballada de sevillanes damunt el cadafal de la plaça Major durant aquestes passades festes de l'estiu. L'Associació de Veïns s'Algar va organitzar una desfilada de carrosses pels carrers del poble amb la gent vestida a la manera sevillana, i llavors estava previst ballar; però quan volien pujar al cadafal, en Carlos Mayero, que és un dels escolans d'en Rabasco, els digué que no podien pujar. La festa va començar amb un quart d'hora de retard, però la feta va encalenticar els ànims del veïns. Ara, en Rabasco ho té molt pelut, amb la majoria de veïns en contra, i ja pensa anar-se'n de Mallorca.

Vegem algunes de les seves declaracions a UH del passat dia 11 de juliol. Li demana n'Angel Jiménez:

— Es diu que vostè és un polític problemàtic.
 — Per a algunes persones —diu en Rabasco— potser ho sia, si allò que és problemàtic és defensar els interessos d'un poble en contra del poder establert.
 — Té qualque cosa contra Aquacity?
 — En absolut. Qui digui això és un malparit.
 — És veritat que fou expedientat quan era secretari del *Sindicato Unificado de Policia*?
 — Si hi ha qualcú que pugui demostrar dins tot Espanya que la meua fulla de serveis està tacada, me n'aniré fins i tot de Mallorca —no plourà d'aquest tro, pensam—. Però, si no, hauran de rectificar davant els tribunals.

— Com entreveu el seu futur polític?
 — Aconseguiran que me'n vagi. Jo no puc lluitar contra tot. Està comprovat que lluitar en una illa com

Mallorca contra la corrupció d'uns pocs és de totes totes impossible. Esser foraster a aquesta illa és un estigma —nosaltres pensam que esser foraster és una actitud, és una manera d'esser i d'obrar, i que si en Rabasco parlàs mallorquí i obràs com els mallorquins, no tindria cap problema amb els mallorquins—.

— Pensa depositar aquesta actitud de denúncia?
 — En absolut. Mentre sia regidor seguiré essent honest amb el meu poble."

APLEC RESPON AL PARTIT FORASTER I ANTIMALLORQUÍ ASI

L'Associació de Professorat en Llengua Catalana, APLEC, vol contestar la carta, escrita en foraster i signada per Antonio Vera, vice-president del comitè local de Palma del partit ASI, publicada al diari Balears el passat 17 de juliol:

1) APLEC manté l'afirmació que ASI és un partit espanyolista i, afegim ara, encara que sigui redundant, foraster, antimallorquí, racista i xenòfob, amb base a les següents dades:

— En el tríptic "Qué es ASI", on s'hi expressa l'ideari del partit, s'afirma que "Queremos, defenderemos y potenciaremos la Lengua i Cultura de todo el pueblo Balear, sin imposiciones ni desprecios para el Castellano". És a dir, que ASI vol seguir imposant a Mallorca el foraster, introduït per Espanya amb la força de les armes i mitjançant el Decret de Nova Planta de 1715.

— El butlletí del partit "ASI contigo" s'escriu un 95% en foraster.

— El líder i fundador d'ASI, Joaquín Rabasco Ferreira (ex Policia Nacional, condemnat per desacat el 25-10-93, qualificat de dictador pels seus afiliats de Calvià l'1-11-93, i conegut a tota la comarca de Lluçmajor per no pagar els deutes d'ASI i per deure més d'un milió de ptes. per un sopar a Aquacity), després de viure tants d'anys a Mallorca no parla mallorquí ni per dir bon dia. No vol integrar-se i ser un mallorquí més, sinó que es creu superior a nosaltres i exerceix de colonitzador.

— ASI mai no ha donat la cara pels mallorquins i mallorquines víctimes d'agressions racistes dels forasters, com són tots els casos registrats enguany per APLEC i publicats en la carta del 10 de juliol.

2) L'acte d'ASI celebrat el mes de març reclamava la imposició del foraster a Mallorca; és a dir, el dret de venir a viure a Mallorca i no parlar mai en mallorquí. Als mallorquins, en canvi, que respectam les altres llengües i cultures, mai no ens passaria pel cap anar a viure a Madrid o a París i voler imposar-los la nostra llengua.

3) Com sap qualsevol nina o nin que estudia EGB, el mallorquí és la forma parlada del català a Mallorca. El Sr. Vera, emperò, aplicant la màxima de l'Imperi Romà "divideix i venceràs", vol crear confusió i fa com si ho ignoràs.

4) APLEC vol un estat independent per als Països Catalans, on ningú ens imposi una llengua forastera, i on puguem viure amb els mateixos drets que els castellans i els andalusos a Espanya o els francesos a França.

APLEC

Ciutat, a 21 de juliol de 1994

PSALM per Catalunya contra la premsa mentidera espanyola

"Oh! Senyor, com s'han multiplicat els meus adversaris!
 Molts s'han llevat contra mi.
 Molts diuen de mi:
 "No té salvació en Déu".
 Però Tu, Iahvè, ets escut al meu voltant,
 i qui alça el meu cap.
 De ma veu clamí a Iahvè,
 i ell em respongué de la seva santa muntanya estant.
 En giti i dormí i despertí,
 car Iahvè em mantenia.
 No temeré ni 10.000 que m'assetjassin.
 Aixeca't, Iahvè; salva'm, Déu meu,
 car Tu ferires tots els meus enemics a la galta; les dents dels perversos vas fer malbé.
 La salvació és de Iahvè; damunt el teu poble sia ta benedicció. (Psalm 3)
 Respon-me quan clam,
 oh! Déu de ma justícia.
 Quant era angoixat,
 Tu em feres eixamplar;
 apieda't de mi i escolta la meva pregària.
 Fills dels homes, fins quan tornareu la meva honra en infàmia, amareu la veritat, i cercareu la mentida?
 Sapigueu, idò, que Iahvè ha escollit el misericordiós per a Ell: Iahvè oïrà quan li clamaré.
 Tremoleu i no feu pecat; Cavil·leu en silenci al llit.
 Oferiu sacrificis de justícia per confiar en Iahvè.
 Molts fan: "Qui ens mostrarà el bé?" Il·lumina'ns, oh! Déu.
 Tu vas dar joia al meu cor, major que no la d'ells que vivien en l'abundància... (Psalm 4:1-7)
 "Destruiràs els mentiders; el sanguinari i l'enganyador rebutjarà Iahvè...
 Guia'm, Déu, en ta justícia, a causa dels meus enemics, adreça davant de mi ton camí...
 Castiga'ls, oh! Déu; que caiguin per llurs mateixos consells; per munió de llurs transgressions foragita'ls, car es revoltaren contra Tu". (Psalm 5:8-10)

Espanya: Foguera de Sant Joan

Francesc Castany de Caso

El foc ens deien era cendra, s'ha revifat de mala manera. I és que quan no s'apaguen bé les brases només cal llenya a dojo perquè s'envirolli de nou. Això és el que passa amb el corre-foc d'Espanya, que últimament s'encamina a devenir una foguera de Sant Joan.

La guspira de tot plegat rau en el fet de reivindicar fermament que el plet de Catalunya és nacional, de sobirania, i no pas de marca hispànica administrativa. Perquè no volem succedanis que ens sostreguin la condició de nació que té el nostre país, per encotillar-hi el pegat de "regió" com a eufemisme de "colònia" que en l'actualitat és el que som respecte a Espanya; perquè només ens vol perquè paguem i callem! Els catalans som esclaus d'Espanya i a més considerats uns pèrfids jueus perquè el progrés i la riquesa de Catalunya, tenen la barra de dir, l'hem fet robant els diners espanyols i explotant els seus efectius humans. A Espanya els catalans som cornuts i paguem el beure! Ells de la falàcia més grossa en fan veritat intocable i per això, cada dos per tres, organitzen "Cruzadas" amb l'apostilla sectària "por la gracia de Dios"; per millor estossinar gent sense remordiments. Són així, els espanyols el seu nacionalisme només l'entenen agressor, imperial i feixista. Només se senten vius quan trepitgen el veí, al diferent i, avui, quan "l'imperio" espanyol ja no veu ni sortir la lluna, s'encamissa amb Catalunya que és la possessió imperial més important que li resta a les mans i la que més mal li fa perquè constantment li recorda que Espanya no és "una indivisible" ni "una grande y libre", sinó que és una terrorífica presó de pobles de la que ella se vol alliberar.

Els que es pensaven que el "Caudillo de España" havia enllestit la feina i havia acabat amb el problema català el 1939, veuen ressorgir amb força la nació catalana com si de l'au fènix es tractés i el senyal d'alarma se'ls ha disparat: "els catalans estan més forts que mai, això no pot ser"- deuriem pensar molts espanyols. I és així que en resposta a aquest clima social s'han activat els sempiterns ressorts de la reacció, que d'una o altra manera sempre giren al voltant del profund odi que senten contra Catalunya i els catalans. La llista és llarga i recent, però de manera il·lustrativa cal citar les ultra-ofensives declaracions del catedràtic emèrit de la Universitat del País Basc, Miguel Sánchez Mazas, que amb el suport a tot drap del periòdic ABC de Madrid del 8 de març d'enguany, espeta: "(...) Se ha de editar un gran libro Blanco de Defensa del español en Cataluña (...) PARA DEFENDERNOS -DIGO BIEN; DEFENDERNOS- DE LA IMPRESIONANTE LIMPIEZA ÉTNICA "MADE IN CATALONIA" que oportunísticamente admitida y aún favorecida por el actual Gobierno y sus "hojas parroquiales", amenaza hoy muy de cerca al ser histórico y cultural de España y a los más elementales derechos humanos de sus ciudadanos reconocidos y proclamados por Naciones Unidas".

¿Amb "joies" de convivència d'aquest talent, què podem esperar els catalans de mantenir-nos units amb gent capaç d'humiliar-nos amb tanta mala fe? Potser la resposta la té un dels poquíssims espanyols assenyats que respiren actualment. L'escriptor i actual director de l'Institut Cervantes de París, Sr. Félix de Azúa, en entrevista publicada al diari LA VANGUARDIA del 8 de març d'enguany (curiosa coincidència) se'ns revela de la següent manera a la pregunta del periodista: ¿Cómo percibe desde París el clima de crispación que se vive en España con la politización de casi todo lo que ocurre en Cataluña, sea en el tema de la

normalización lingüística, sea un incendio". Azúa com un llamp respon: "Se está convirtiendo en realidad lo que todos sabemos desde hace tiempo: o se produce una independencia de hecho de Cataluña, con el nombre que se le quiera dar, o se producirá un conflicto violento. Cuando Aznar llegue al poder, regresará con él la casta política que ha dominado España desde los Austrias. Lo que vayan a hacer con Cataluña todavía es un misterio, pero me extrañaría mucho que no aprovecharan los votos del anticatalanismo.

Ara que les evidències del conflicte són més evidents que mai, que el país recordi que ja en el 1989 el Professor Carles Muñoz Espinalt ans advertia punt per ratlla del proper devenir de Catalunya que sis anys després ens prefigura Azúa. En aquell moment d'eufòria olímpica se'l va titllar de boig i d'arrauxat per manifestar-se en aquest sentit i de promocionar un plet plebiscitari pel 1992 per resoldre pacíficament i democràtica l'autodeterminació nacional de Catalunya. Qui és el boig i arraaxat ara en ple 1994?

Avui, els catalans, tenim una responsabilitat històrica a les mans amb els catalans del demà que seran ací per rellevar-nos en la noble tasca de glorificar i pulir la nostra joia més preuada: Catalunya. És en ella i només en ella que hem de pensar i desvivar-nos perquè amb ella hi va embarcat tot allò més nostre i estimat de les nostres vides. Catalunya es demostra que no pot ser res més que únicament catalana, deixem que Espanya voli ben lluny de nosaltres! El nostre devenir passa per convocar un plebiscit on el poble català es posicioni sobre la independència nacional. Si no ho fem així el got de manera irremeiable vessarà i segurament ja serem massa tard per ficar-hi terra pel mig i només podrem lamentar mals majors i dramàtics. És ara que ens hem de rebel·lar, quan més esperem pitjor. Uns polítics miserables, més pendents de poltrones i sous, que de servir el país ja ens van avortar el 1992 com l'any de la independència de Catalunya. No permetem que la seva inoperància ens hipotequi el futur, i el que és més important el dels nostres fills i néts. El clam és clar: Visca Catalunya lliure i independent!

LLONGUERAS-IRANZO

Quan el món ja parla d'assessors d'imatge en lloc de dir "barber", no podem oblidar que la lluita ve dels anys 60 quan el "nostre" professor Carles Muñoz i Espinalt requalificà el llenguatge denominador de la vostra professió -entre d'altres- dignificant-la al màxim.

Molts lustres, asseguts al seu despatx, rebéreu assessorament i gui com a deixebles i l'ajudàreu a posar en marxa aquesta ciència ja extesa pel món civilitzat que analitza l'ésser humà des del seu fons i forma conjuntament, i que es diu Psicoestètica.

El passat 7 de juny, a "Un tomb per la vida" de TV3 silenciàreu el nom d'aquesta ciència que tant us ha ajudat a triomfar (o no?) i el seu creador, el ja desaparegut Carles M. Espinalt. Això és simplement de desagraïts.

Sí; tal com vàreu dir: "Ningú mor si algú es recorda d'ell".

Penseu que, malgrat que vosaltres patiu atacs d'amnèsia parcial- tot i haver fet el "paperet" davant del seu taüt- hi ha centenars de deixebles i seguidors que, fins al límit de les nostres possibilitats, forces i facultats, el seguim i NO OBLIDEM.

Per tant, quedi clar que, des de la seva tomba a Montesquieu, el "Professor", la seva Obra Escrita, la seva ciència i les seves idees polítiques seguiran vives, doncs són el fruit d'un home bo, que es "mullava", que -per damunt de tot- estimava la seva terra vexada, que sabia que tenir amics, volia dir automàticament tenir enemics, i ho assumia amb tots els riscos. Els neutrals i els caragirats no li feien cap gràcia. A Francesc Macià i a Jesucrist, i a més d'un altre, tampoc. "ves per on".

A diferència de molts "llestos" i set-ciències, més o menys enriquits, Carles M. Espinalt va morir amb la consciència ben tranquil·la.

Frank Dubé

INTERPAPER BALEAR

Articles Foto-Video — Albums per a fotografies
 Marcs per a fotos — Albums de Reportatges
 Distribuïdora Fotografia — Químics per a Minilabs
 Càmeres — «Carretes» Kodak i Fuji

JOAN SAGRISTÀ I SANTOJA
 Majorista en material de Fotografia

Carrer Tinent Oyaga, 18 baixos — Tel. 75 94 46 - 07004 Mallorca

AUCELLERIA S'ARENAL
 Aucells, peixos, cans, molxos,
 hàsters, etc.
 Piensos composts, cereals.
 Plaça dels Nins, 26. Tlf. 26 76 64
 S'Arenal de Mallorca

El preu de les «corridas» de bous

Només és possible catalogar d'autèntica demència les tones d'incultura a les quals ens sotmeten els diferents canals de televisió, "corridas" de bous a qualsevol hora del dia, capvespre, matí o nit. *Olé! Vivan las moscas, viva España!*

Si el 1993 va ésser ferest, ja que un total de 187 "corridas" varen ésser emeses (amb TeleMadrid al

Per una Mallorca autosuficient

Sota el lema "Per a una Mallorca autosuficient", el vice-president d'Unió Mallorquina, Miquel Pascual, i el responsable de la sectorial d'Agricultura del partit, Ignasi Vivancos, varen presentar en dies passats una campanya de racionalització de l'ús de l'aigua, en la qual també s'exposaren una sèrie de mesures que UM proposarà al Parlament el proper període de sessions per tal de solucionar el greu problema d'abastiment d'aigua, agreujat per la sequera i els escassos recursos hídrics.

Entre les propostes, destaquen les dues peticions que UM farà al Parlament: l'elaboració del pla de depuració de les aigües potables per destinar-les al reguiu, i l'estudi, primer, i posterior pla d'instal·lació de nous embassaments o preses d'aigua, que podrien estar localitzades als torrents i que evitarien la pèrdua de recursos a la mar per infiltració de l'aigua i erosió del terreny.

També, es contempla com a proposta la instal·lació d'estanys a les sortides de les depuradores, que puguin servir de depòsit per regar més tard i també en la lluita contra incendis, ja que dels estanys, i durant les 24 hores del dia, els avions en podrien extreure l'aigua.

Per altra banda UM presentarà al Parlament balear una proposició no de llei en la qual instarà el Govern a accelerar les reunions amb la Comissió mixta de transferències per tal d'obtenir les competències en matèria d'aigua, ja que la reforma de l'Estatut ho permet. En el decurs de la presentació, Miquel Pascual va afirmar que dur l'aigua en vaixell de l'Ebre no és una solució i que s'han d'aprofitar al màxim els nostres recursos ja que Mallorca pot ésser autosuficient en l'abastiment.

Una de les iniciatives dels nacionalistes d'UM al CIM en el tema de l'aigua serà presentar una moció per tal que la institució insular reuneixi els Ajuntaments de Mallorca amb l'objectiu de crear un consorci d'aigües, ja que els usuaris de l'aigua són els ajuntaments, per això han de participar en les decisions de les solucions que es decideixin.

Aquesta situació obeeix a la guerra que han mantingut l'Estat espanyol i la nostra comunitat autònoma durant aquest període, que ha paralytat les inversions estatals deixant les illes Balears en un segon terme.

Així mateix, Unió Mallorquina ha proposat una sèrie de mesures adreçades als usuaris, com són promoure a través de les associacions de veïns la conscienciació col·lectiva de l'ús de l'aigua com a bé escàs comú, la reutilització de l'aigua que fem per rentar fruites o verdures en altres usos, com poden ésser el reguiu de plantes i la substitució dels aspersors de les zones verdes pel reguiu subterrani, entre altres. **UM**

capdavant amb 46, Antena3 amb 39, TVE amb 30, Canal+ amb 29, etc.), enguany no ha començat millor, ja que se n'han retransmès més de 40; doblers públics o el que és el mateix, els nostres impostos per a fomentar la cultura i l'ètica de la tortura a la nostra societat.

Les raons d'aquest fenomen poden ésser diverses i de diferent índole, els esdeveniments del 1992 infongueren potser un ressorgiment dels sentiments espanyolistes i, com a conseqüència, de tot allò que s'identifica com a genuïnament espanyol, de l'espanyol com a complex davant l'Europa més avançada s'ha estès la creença que Espanya és el centre de l'univers. Una altra de les raons és la pèrdua de la por al rebuig antitaurí, quan es comprova que es tracta d'un moviment molt incipient encara, fictici i fantasmagòric, però al cap i a la fi incissiu.

En tercer lloc, es tracta d'omplir dues hores de programació a molt baix cost en èpoques estiuenques, que l'audiència només engega el televisor si li agrada allò que emeten, ja que segurament opta per anar a la platja o la piscina, o tal volta per llegir algun llibre, la qual cosa, segurament, els amants de la tortura no han fet mai.

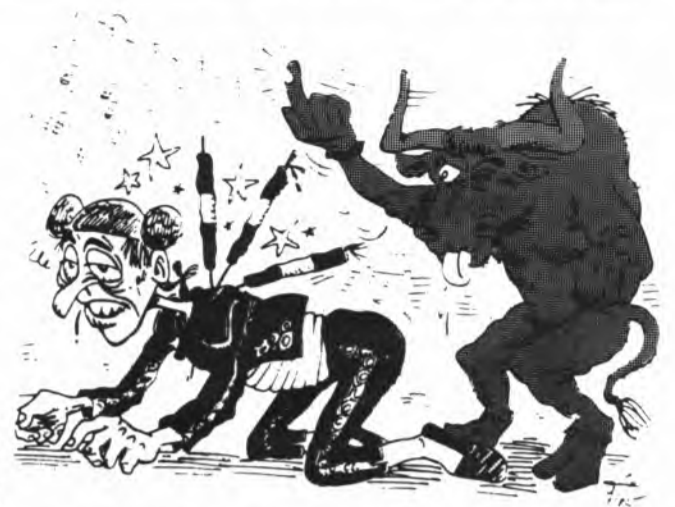
Des de l'òptica dels qui lluiten en contra d'aquesta crueltat segueix essent preocupant, principalment quan els promotors asseguren que hi ha hagut "corridas" amb una audiència de tres milions d'espectadors, ni tan sols ells s'ho creuen!, però "que siga la fiesta y que corra la sangre por la plaza!"

Els empresaris tauromafiosos pareixen molt emprenyats i diuen que volen posar ordre i limitar el nombre de "corridas" per televisió. Aquests poca-vergonyes al·leguen que tantes retransmissions televisives desmotiven els aficionats i no van a les places. També es queixen de les "novilladas" de pèssima categoria, a pobles que no figuren ni als mapes, amb principiants i sense públic a la plaça. Aquests mateixos poca-vergonyes per contraposició no canten ni un gemec quan la plaça de València, que era ruïnosa el 1993, ha obtingut beneficis per un valor de disset milions. L'explicació és sencilla: la televisió pública li aportà pessetes, però a l'Espanya actual, encara hi ha gent que passa fam, que ha de dormir embolicat amb cartons, baix d'un pont o sense assistència sanitària, "todo sea por las moscas!"

Tampoc els tauromafiosos no tenen cap queixa quan la plaça de Saragossa només és rendible per les festes del Pilar, gràcies a TVE. La resta de l'any és ruïnosa. L'any 1993 l'ens públic televisiu va aportar amb els nostres doblers cent cuitanta-quatre milions, així és fàcil tenir empreses i així i tot les places de tortura se salven bé amb la televisió o mitjançant les Diputacions. Per exemple: a Madrid els darrers cinc anys s'han fet despeses de més set-cents milions per reformar i arreglar la plaça de bous. A Alacant, l'Ajuntament s'ha gastat tres-cents setanta-quatre milions. Sense aquesta ajuda pública haurien de tancar.

A Santander, l'Ajuntament regalà milers d'entrades a centres oficials, personal municipal, associacions de veïns, jubilats i escoles. A Barcelona, el gran empresari tauromafiós Pedro Balanyà es troba amb grans dificultats: de les dues places que hi ha, una està tancada i l'altra no treu beneficis. A causa de tantes pèrdues, es traslladà a la plaça de Ciutat, on igualment és deficitari, malgrat la propaganda que fan de la tortura els mitjans informatius.

L'actual propietari, Manolo Martín Leira, quan se

li acabin els doblers públics, haurà d'anar-se'n a una altra illa millor, amb caníbals com ell.

Només ens queda comentar les places d'Oviedo, que no funciona, i la de Gijón, on l'Ajuntament aporta cinc milions per fer tres "corridas" anuals i encara, amb tot això, l'empresari hi perd diners. Encara bo que n'hi ha que pensen amb el cap, ja que a Santa Cruz de Tenerife ha estat enderrocada la plaça de bous i convertida en un centre de patinatge. A Elda també ha estat tancada i convertida en un centre d'esbarjo.

Els darrers sondejos fets el 1993 donaven els resultats sobre l'acceptació de la barbàrie: al 68% no li agraden gens les "corridas", al 31% només en certa mesura, l'enquesta (de Gallup) va exceptuar Canàries on l'afició és nul·la. Amb tot i això, hem d'enfornar només la telebasura.

Però que ningú oblidí mai que baix d'un aspecte festiu i folklòric s'oculta la veritat de les "corridas". A Espanya són torturats i morts més trenta mil bous a l'any, i centenars de cavalls són ferits o morts de manera salvatge. Tal volta aquests mateixos cavalls que s'utilitzen pels picadors són els qui tenen un final injust, després d'una vida dedicada al servei de l'home, tot sigui per mantenir el negoci de la mort.

Que ningú posi en dubte que allò que s'anomena "merma de las defensas" és llimar les banyes al bou fins reduir-les de tamany, fent així que l'animal perdi bona part de la seva seguretat. Les "banderillas negras" són utilitzades com a càstig al bou que no és agressiu, esperant que el dolor que li causa l'ajudi a enverir.

Malgrat totes les teories vers els orígens i tradicions culturals, cultes i sacrificis als deus, és un fet constatable que les "corridas" signifiquen la mort d'uns éssers per a la diversió d'uns assassins. És un espectacle que es baralla amb el respecte que es deu a si mateix. En nom de la justícia i la cultura que acabi ja d'una vegada tal crueltat. **Gabriel Matheu Ramonell**, delegat d'Alternativa per al Alliberament Animal a Balears

LA VERGONYA NACIONAL

**TORTURA
NO ES ART
NI
CULTURA**

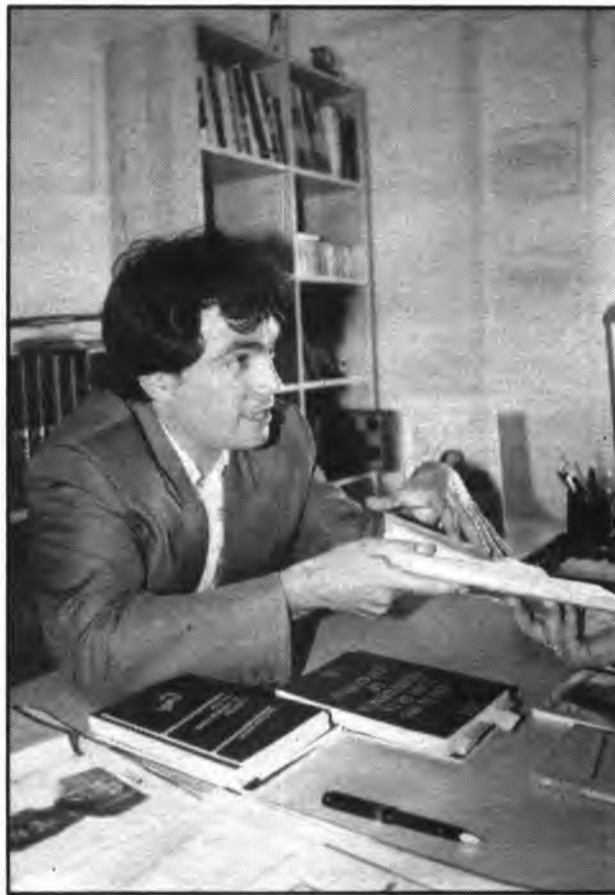
Alternativa per l'Alliberament Animal (ALA)
Apartat de correus 1389.
Ciutat de Mallorca

Per què neix i quins objectius té el front pel plebiscit?

El front pel plebiscit va néixer el 18 d'octubre de 1993 i pretèn seguir amb la lluita política que al llarg de cinquanta anys portà a terme el professor Carles M. Espinalt. Així, el principal objectiu és aconseguir que tots els catalans —de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó— ens unim, al marge de la ideologia política de cadascú, car allò important és defensar la nostra terra. De què ens serviria proclamar-nos dretans o esquerrans sí, com els jueus, no podíem gaudir d'un territori que ens garantis l'exercici de la nostra cultura? Quina idea força pot facilitar-nos aquesta unió? Doncs, exigir als nostres Parlaments la convocatòria immediata d'un plebiscit, on cada català amb el seu vot afirmatiu farà possible la Independència de Catalunya.

Això correspon a una pensada més o menys improvisada? Els deixebles del professor Carles M. Espinalt no improvisem mai res, aquesta és una de les regles que més ens repetia el mestre. Així, la idea del front és, precisament, de Carles M. Espinalt i ja circula des del 1992, tal i com podreu comprovar en els arxius de l'*Estel de Mallorca*, quan li vàreu publicar, parlant sobre aquest tema, un article a Encarna Parreño. I si la idea fins ara no ha quallat és perquè el sentit polític dels catalans està molt malmès, per la colonització espanyola que patim. Així, fins que no li han vist el cul a la situació no han sabut si era mascle o femella. Quan nosaltres l'any 1989, en el nostre Seminari d'Imatge Motivacional intítulat "Serà el 1992 l'any de la Independència de Catalunya?", advertírem que el 1992 seria un any de conseqüències nefastes per a Catalunya, varen ésser molt pocs els que ens prengueren seriosament. Jo mateix vaig puntualitzar en aquell Seminari: "Hem de veure-hi clar. Deixem de banda la retòrica dels 'jerarcas del imperio' que exalta una modernitat d'Espanya inexistente, que no va més enllà d'una façana per ensarronar quatre incauts. L'estat que manté encara els privilegis de determinades castes i, després de quaranta anys de dictadura depravada, fa un 'borron y cuenta nueva' no ofereix cap tipus de garantia democràtica, ni de progrés, ni comercial. Els catalans amb vocació d'homes d'empresa hem de dir les coses pel seu nom, encara que els nostres polítics pensin que no és el moment. Si ells tenen vocació de criats, nosaltres la tenim d'empresaris". Així, si s'hagués escoltat el professor Carles M. Espinalt, s'hauria pogut convocar el plebiscit l'any 1992 aprofitant la plataforma de ressò mundial que suposaven uns JJ.OO. i, avui, no ens trobaríem en la situació dramàtica que ens trobem.

I vosaltres, tota aquesta situació, la teníeu prevista? Evidentment. Nosaltres hem tingut la gran sort de comptar amb les ensenyances i mestratge d'un geni com el professor Carles M. Espinalt que, mitjançant un mètode científic creat per ell, com és la Psicoestètica, ens permet analitzar situacions polítiques, cap a on es decantaran segons els homes que les representin o els canvis de mentalitat que sofreixen homes i pobles. Així, us puc citar un llibre que porta per títol *Psicoestètica del líder polític* que correspon a una convenció que realitzarem a Barcelona l'any 1983, on ja s'anunciava el següent, parlant de Felipe González i Alfonso Guerra: "No cal haver passat la segona lliçó de Psicoestètica per poder pronosticar que els alts nivells de l'estat, ocupats per aquestes dues persones, cada dia tindran més el clima cinematogràfic de les pel·lícules dels Germans Marx". En aquest mateix sentit, la crisi política que travessem, també estava cantada en el llibre d'Encarna Parreño *Converses amb Carles M. Espinalt*, en un estudi psicoestètic que data de l'any 1983, on es diu: "Realitzada una anàlisi de la imatge, expressivitat, valoració

de conceptes, actituds, etc. de diversos líders polítics que dominen els ressorts del poder des de Madrid, els resultats ens aconduïxen a una alarmant i clara degradació. Si comparem tipus d'una i altra època amb els de l'actualitat, no trigarem a adonar-nos-en: Pavía en relació a Tejero, Besteiro en relació a González, Gil Robles en relació a Fraga. La degradació àdhuc es pot demostrar establint un paral·lelisme entre els dos dictadors del segle actual: Primo de Rivera i Franco. Mentre Primo de Rivera podia improvisar un breu discurs i la seva gesticulació no desmentia el que deia d'acord amb les seves paraules. Franco ja no podia coordinar, sense llegir, allucacions d'una mínima extensió. I, la seva desafinada veu, de tonalitat aflautada i femellenca, per sí sola, era ja la típica d'un anormal".

Pel que m'esteu dient, sembla que això d'Espanya no té cap mena de futur. Naturalment que no. I més ara que cal fer un nou replantejament d'Europa. Perquè ja m'explicareu quin sentit té mantenir l'exèrcit espanyol, la guàrdia civil, la policia espanyola, etc. i que alhora ens facin una policia i un exèrcit europeu. Aquesta duplicitat i triplicitat de cossos no els podem pagar i si per més inri sabem que aquestes forces d'ocupació no tenen altre missió que robar, colonitzar-nos i pegar-nos, encara té menys sentit. Carles M. Espinalt, va descriure aquesta situació amb una frase lapidària: "Som l'únic poble que paguem perquè ens peguin". D'altra banda, els catalans hem de denunciar, a cada nova oportunitat que tinguem, allò que Muñoz-Espinalt havia repetit tantes vegades: "Tota Europa que es faci bo i anorreant alguna de les seves cultures minoritàries, per major glòria d'unes altres, és una Europa, la qual, li posin el nom que li posin, uns indesitjables ja varen intentar fer: és l'Europa dels nazis". Però, tornant a la pregunta anterior i perquè veieu quina capacitat de previsió i d'anàlisi tenia el nostre mestre, l'any 1984, en una convenció intítulada "La imatge d'un estat" i quan ningú preveia la caiguda del mur de Berlín, ni la desmembració de l'URSS o les

independències de les Repúbliques Bàltiques, Carles M. Espinalt ens parlà en la citada convenció sobre el tema: "De la imatge de l'estat anacrònic a la imatge de les federacions continentals de nacionalitats", on diu: "La lògica de l'europèisme té una màxima irreversible: 'els estats són massa petits per a resoldre els grans problemes i massa grans per a resoldre els petits problemes'. Seria desitjable que tots els que tenen pretensions d'estadista s'aprenguessin aquesta sentència de cor i sense falsejar-la. És quimèric que alguns encara vulguin silenciar-la o pretenguin fer creure que té futur un estat que, de tan atrotinat, àdhuc els qui encara pensen que té remei, no volen ni sentir dir que pot morir-se, de por que els fa que només de pronunciar-se un diagnòstic així es pugui matar l'estat amb una paraula. Amb una sola paraula". I, aquesta paraula, és plebiscit. Casualitat? No. Sentit de previsió. Amb tot, no seguiré citant-vos textos, car no acabariem ni en un mes, però sí vull que apunteu els títols de tots els llibres que fins ara s'han editat, per si algun lector vol comprovar la veracitat de les meves paraules: *Obra escrita*, de Carles M. Espinalt, *Converses amb Carles M. Espinalt* d'Encarna Parreño, *Teoria de la moda* d'Isabel Soler, *Missatge polític de la Psicoestètica* de Joan Subirats, *Psicoestètica del líder polític*. La imatge d'un estat, serà el 1992 l'any de la independència de Catalunya? de diversos autors, *La renovació pedagògica neix a Catalunya* de C. Gimenez, *L'independentisme dels joves catalans* de C. Camins, *Antoni Gaudí, independentista* d'Agustí Giménez, *Combat patriòtic* d'Encarna Parreño, *Sobre la integració dels immigrants* d'I. Soler i E. Parreño, *Preludi de la independència* de Carles M. Espinalt i *Contra el senequisme polític* del qual sóc jo l'autor.

Qui està al davant d'aquest front? Encara que la resposta us pugui semblar surrealista, us diré: el professor Carles M. Espinalt. Per què? Senzill: perquè ens ha deixat una obra tan important que la nostra missió és divulgar-la. Els conceptes espinaltians són tan revolucionaris que si els catalans els assumissin plenament, transmutaríem la mentalitat col·lectiva d'aquest poble, fent-los superar de retruc el complex d'esclau o complex E. E. (complex d'estat espanyol). Així, Carles M. Espinalt és l'ideòleg i nosaltres, els seus deixebles, els apòstols. Amb tot, com que jo no tinc el complex de Barrancot que denunciava el professor Muñoz-Espinalt en el seu llibre *Sentit polític dels catalans*, no dubto a posar-me al davant.

No us atordeix tanta responsabilitat? Tot a la vida és un problema de caràcter. La Psicoestètica ho demostra a cada pas. Jo ja fa vuit anys que em formo un caràcter directiu i, com ens repetia el nostre mestre, a la vida no s'acaba mai d'estar prou format. Sempre apreus coses. Per tant, us diré que vull tenir responsabilitats, és un signe de maduresa. Però, per sobre de tot, l'acceptar aquest paper és per lleialtat a Carles M. Espinalt i a tots aquells catalans que, d'una forma o altra, han deixat la vida per la independència de Catalunya. Penso que seria un mal deixeble i de retruc un mal català si, un cop mort el meu mestre, jo abandonés la lluita, car si tots els catalans haguessin fet el mateix, el nostre poble no existiria. Les noves generacions ens hem convertit ens les hereves d'un passat històric que no podem oblidar i la nostra obligació és fer-ho millor que les generacions que ens han precedit. Aquesta continuïtat, aquest passar-nos la torxa de generació en generació és el que ens garanteix que puguem assolir la independència de Catalunya.

Una exposició de fotografies antigües a s'Arenal

Ens va cridar molt l'atenció un esplet de fotografies antigües de s'Arenal, recollides per l'arenaler expert en aquestes qüestions, que és n'Onofre Llinàs. Són un total de quaranta-vuit imatges. El lloc on han estat exposades és l'oficina de "la Caixa", al carrer de sant Cristòfol de s'Arenal. La primera setmana del mes d'agost encara hi seran. Hores de visita, de 9 a 14 hores.

En el programa, editat amb tota pulcritud, hi veim un sonet dedicat a les festes que volem reproduir:

*Ja es tornen sentir / els clamors de festes
-les hores de bulla, / de goig popular.
S'estén l'ambaixada / de dolces contestes.
Són dies de festa / per tots disfrutar.*

*Finestres de pau / obertes al món.
Les festes es fan, / balcó d'esperança.
Ramells d'amistat / que són remembrança
de velles diades / i amors ja no hi són.*

*Cada any per l'estiu / fruit com a glòria,
sorgeix el programa / de festes, història
en un caminar / de poble triomfal.*

*Unim tot deliri a / sabor patronal.
I el mateix poble / escriu vanaglòria
que és pròpia i ben seva: / esser s'Arenal.*

Agost, 1974

Tomeu Sbert Barceló
Del seu llibre "Cançons amb amistat"

La relació de fotografies és la que segueix:

Arribada del rei Alfons XIII
Curses dins la platja
Torrent de s'Algar
Solitari "mollet"
Esperant el patró
Llegendari patró "Morrut"
Inoblidable patró Bernadí
Primers mariners, "Boronat", "trompada"...
S'hort de "can Alegria"
Cases dels Republicans
Cotxeres del tramvia
Estació del tren

Fotografia de la primera línia de s'Arenal, on avui hi ha el bar Mogambo.

Concurs de ball al Florida Park
Plaça de s'Estació
Equip de futbol de l'any 1945
Equip de futbol de l'any 1946
Equip de futbol de l'any 1949
Penya Juvencia de Lluçmajor del 1950
La padrina Cabana. Ses Cadenes 1926
Carabiners davant l'actual San Diego
S'Arenal fa 35 anys
En Peus Plans vell
Abans solar avui plaça Major
Després d'una torrentada
Treballadors de la fàbrica de Ses Cadenes
Allà Son Grauet.
Plaça de la Reina Maria Cristina, abans

Es tracta, sens dubte, d'una recopilació molt interessant d'un Arenal, avui esvaït, molt interessant i molt comentada aquests dies per s'Arenal. **Redacció**

Per què neix i quins objectius té el front pel plebiscit?

Què repondríeu a aquells que diuen que no és el moment? Seguint amb la pregunta anterior, us diré que això és una excusa de mal pagador, car si els joves rebem la torxa d'aquest combat patriòtic és evident que nosaltres continuem un camí ja fet, no sortim pas ara de la meta. La lluita per la independència no l'hem començada nosaltres fa dos o tres anys, sinó que és un esforç continuat de milers de catalans i de moltes generacions, per tant, dir que no és el moment és més producte de la covardia que no pas del seny. Això és com si vos esteu festejant durant anys i panys amb una dona i mai trobeu dia ni hora per concretar la data del casament, vol dir senzillament que no teniu interès a fer-ho. En conseqüència, només hi ha una resposta: si no és el moment de convocar un **plebiscit**, tampoc no cal votar-los. Si vos teniu un mal que us afecta, quina mena de metge seria aquell que us dona llargues i és nega a guarir-vos-el? Per què necessiteu al doctor si no us serveix de res?. Així, contra aquells que diuen que no és el moment, se'ls ha d'aplicar allò que el professor Carles M. Espinalt aconsella en el seu darrer llibre *Preludi de la independència*: "Ha arribat l'hora de recomanar a tots els qui són autènticament independentistes que s'abstinguin de votar en aquelles eleccions que es refereixen a la pseudo-autonomia que tenim, mentre no declari—de forma prèvia i solemne— els qui es presenten per a diputats que la primera missió legislativa que emprenderan bon punt surtin elegits, serà convocar immediatament un **plebiscit**, on els catalans puguem decidir si volem o no ser una nació independent. I, com és lògic, comprometent-se els diputats a dimitir en cas que, per la causa que fos, el plebiscit no pogués realitzar-se".

Quin paper creieu que jugarà la immigració? Aquest és un tema importantíssim que Carles M. Espinalt ja tractà en el seu primer assaig intitulat *Del Poble Català*, publicat clandestinament a Perpinyà l'any 1953, on ell ja deia que calia integrar la immigració perquè, a l'igual que succeí a Sud-amèrica, varen ésser els fills dels espanyols integrats en aquelles terres qui feren la independència; a Catalunya, podria esdevenir el mateix. Tanmateix, als nostres governs no els ha interessat aquesta política, car això haguera radicalitzat al català de soca i arrel i s'hagueren vist obligats a portar la política del caixa o faixa. De totes formes us diré que Carles M. Espinalt era un home tan previsor i amb tanta visió de futur que àdhuc ens deixà

aquest tema molt ben plantejat. I, avui, tenim la sort de comptar amb Encarna Parreño, una catalana procedent de Múrcia, que cal veure-la actuar —com jo ho he fet— en barris d'immigrants. Per exemple, no fa massa dies vàrem anar Antoni Gomis, Encarna Parreño i jo mateix al barri de Torre Baró, a Barcelona. I, perquè us en féu càrrec de com és la citada barriada, només us diré que el famós delinquent "el Vaquilla" és d'allà. Així, després d'entrevistar-nos amb la junta de l'associació de veïns—eren onze membres—i després de sentir Encarna Parreño, vuit dels seus components digueren sí a la independència de Catalunya. Tal com deia el nostre mestre, els immigrants no pateixen el complex d'esclau i quan s'integren parlen de manera clara i rotunda, per tant no es produeixen ambigüitats i consegüentment aviat se sap qui està a favor i qui està contra Catalunya. D'altra banda, Carles M. Espinalt, ja va deixar també ben definit com ens calia actuar en aquest terreny i és que el joc de cartes ens l'hem de repartir de la següent manera: Els Parreño integrats han de picar el crostó als Parreño que no s'integren, i els Espot hem d'enfrontar-nos amb els botiflers que tenim a casa: per això, jo, l'any 1992, em vaig encarar amb l'alcalde de la capital de Catalunya, Pasqual Maragall, acabillant una acció que exigia el tancament de caixes, és a dir que cap català pagués els seus impostos.

Com contempleu la ruptura amb l'Estat espanyol? Penso que sempre que els catalans anem units no hi haurà cap problema greu, perquè l'Estat espanyol, tan si volem com si no, és un estat condemnat a desaparèixer, per això és importantíssim que en aquests moments tots els catalans de dretes i d'esquerres ens unim. Si no ho aconseguim, la qüestió pot ésser més dramàtica, car ells aprofitaran les nostres divisions per enfrontar-nos i, alhora, ens convertirem novament en el seu ocellot expiatori. I no és que vulgui fer-me pesat, però això també era una cosa prevista per Carles M. Espinalt en el seu article de l'any 1978 intitulat "El paper de culpables". Tanmateix, si aconseguim la fita de crear un **front** prou ampli que tinguin prou força moral i suport popular per exigir als nostres parlaments la convocatòria immediata d'aquest **plebiscit**, no hi ha dubte que els espanyols hauran d'acceptar la decisió democràtica del poble català perquè avui dia tenen l'exèrcit totalment neutralitzat per l'OTAN i això també s'explica en el nostre llibre *Serà el 1992 l'any de la Independència de Catalunya?*

Doncs molta sort i endavant!!! I a partir d'aquest moment i perquè els catalans insulars vegin que paguem amb l'exemple **L'ESTEL DE MALLORCA** s'adhereix al Front pel Plebiscit. **Santiago Espot**

Campanya cartogràfica europea de l'alga *Caulerpa taxifolia*

ES BUSCA CAULERPA TAXIFOLIA

Si trobeu aquesta alga aviseu al:
972 - 33 61 01

Centre d'Estudis Avançats de Blanes - CSIC Blanes, Girona

MOPT MEC Govern de València Govern Balear Regió de Múrcia

Disset emissores de ràdio per als forasters i una per als anglesos; cinc diaris per als forasters i un per als anglesos. Per als mallorquins, res. Què n'opinau, d'això?

Maria Forneri (rent-a-car). Supòs que això no és just. Aquesta gent que comanda només ve a xuclar a Mallorca. S'enduen els nostres doblers a la Península, però no estimen els mallorquins. Ens hem de posar tots d'acord i votar partits mallorquins, com UM.

Jaume Llinàs (auxiliar apotecari). Això és una putada grossa. Aquests del PP que ens comanden no ens estimen gens. Com que són d'un partit espanyol, estimen els espanyols. Hem de votar partits mallorquins, com UM o PSM, que defensen la nostra terra.

Lluís Artigues (Artipesca). Això no està gens bé. Tant els del Govern balear com els del Govern espanyol no ens estimen. Hem de votar partits nacionals mallorquins. Hem d'esser com els catalans i els canaris, que voten els seus.

Francesc Ferrer (rent-a-car). Està ben mal fet. Aquests del PP que comanden no ens estimen gens ni mica. Hem de votar UM.

Angeles Pradas (Arte Español). No està bé. Si en tenen els anglesos, perquè no n'han de tenir els mallorquins? El Govern Balear no estima els mallorquins. Hem de votar partits mallorquins.

Xesca Jordà (Maria de la Salut). Mal fet! Hem de recobrar les nostres arrels. Aquests que comanden a Mallorca no han trobat encara les seves arrels. Quan els mallorquins ens haguem tret de l'inconscient l'esclavatge a què estam sotmesos, tendrem polítics i votants que estimin aquesta terra. Com és natural hem de començar votant partits mallorquins.

Felipe Martínez (Casa Planes). Mal fet. Aquests del Govern no ens estimen. Hem de votar partits com UM, ERC o PSM, que defensen i estimen aquesta terra.

Sebastià Caldentei (bar Ramis). Per aquesta gent que comanda, els mallorquins no comptam. Hem de votar partits mallorquins. No hem de menester res dels nostres veinats espanyols.

Maria Entrena (s'Arenal). És injust. Aquests del PP que comanden no estimen els mallorquins. Hem de votar PSM, UM o ERC, que defensen Mallorca.

Miquel Albertí (Hotel Pamar). Els presidents autonòmics haurien de prioritzar els problemes de la seva comunitat i no fer cas de les ordres que els vénen des de Madrid. El nostre president ens ha fallat en qüestions de mitjans de comunicació. De totes maneres, el principal culpable és el Govern espanyol en mans del PSOE.

Lola Fajula (presentadora Canal 4). No hi ha dret! Els mallorquins hem de tenir de tot. Aquests que comanden no ens estimen. Hem de votar partits mallorquins.

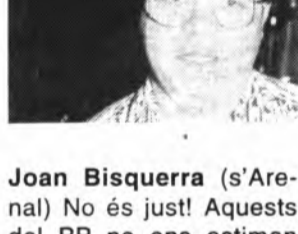
Joan Mascaró (Juma). Mal fet! Aquesta gent del PSOE i del PP no estimen els mallorquins. D'això de votar no en vull opinar, de totes maneres a les municipals vot ASI.

Miquela Joan (s'Arenal). Mal fet! Hem d'esser com els catalans i els canaris, que voten partits nacionalistes. Fins ara he votat el PP, però a les pròximes eleccions votaré UM, que defensa la terra.

Francisca Vic (fornera). És injust. Aquests que comanden no ens estimen. Hem de votar UM, PSM o ERC, que defensen les nostres coses.

Joan Bisquerra (s'Arenal). No és just! Aquests del PP no ens estimen gens ni mica. Hem de votar partits mallorquins i canviar de govern.

Iolanda Terrones (s'Arenal). Mal fet. Aquesta gent del Govern Balear no estima els mallorquins. Hem de votar UM, que és un partit mallorquí.

Antònia Font (Maria de la Salut). Mal fet! Nosaltres som davant. Aquests que comanden no ens estimen. Hem de votar els nostres, com UM o i el PSM.

Vicente Moratalla (Bar Nova Orleans). Això no està bé. Aquesta gent del Govern Balear no ens estima. Hem de votar partits mallorquins que defensen les nostres coses.

Gabriel Bennàsser (peixeter). Mal fet. Aquests que comanden no ens estimen. Hem de votar partits mallorquins que defensen lo nostro.

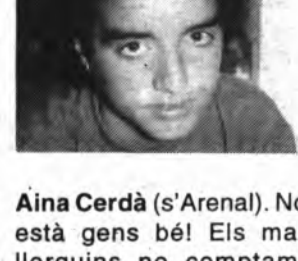
Maria Ferrà (brodats). No és just. Els mallorquins tenim dret a la vida. Aquests que comanden no ens estimen. Hem de votar partits mallorquins com UM, PSM o ERC, que estimen Mallorca.

David Comes (Street Games). Això és una puta merda! Aquests que comanden passen de les nostres coses. Mirau a Catalunya si en tenen d'emissores i diaris. Hem d'esser com els catalans, que voten partits nacionalistes i llavors tenen de tot.

Júlia Flores (Bacomo). Això no és just. Tots els països tenen dret a tenir emissores i diaris en la llengua del país. Aquests del PP que comanden no estimen els mallorquins, hem de votar el PSM.

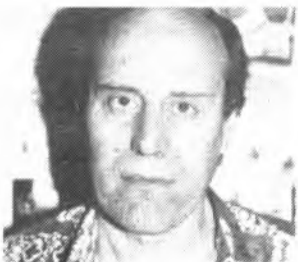

Aina Cerdà (s'Arenal). No està gens bé! Els mallorquins no comptam. Aquests del PP i del PSOE que comanden no ens estimen. Hem de votar partits mallorquins com ERC, PSM o UM, que defensen Mallorca.

Baltasar Ferrà (hotel Sol Pinos). No és gens just! Aquests que comanden no estimen els mallorquins. Hem d'esser com els catalans i votar partits nacionalistes.

Disset emissores de ràdio per als forasters i una per als anglesos; cinc diaris per als forasters i un per als anglesos. Per als mallorquins, res. Què n'opinau, d'això?

Pere Aranovich (croat). Molt injust. Aquí hi ha majoria de mallorquins. Aquests que comanden no ens estimen. En teoria convé votar partits mallorquins que defensin Mallorca.

Miquel Febrer (s'Arenal). Molt malament. Aquests que comanden no ens estimen. Mentre no votem nacionalista no tendrem força. Jo vot el PSM.

Matrimoni Fontan-Serra (es Coll). Mal fet. Aquests que comanden no estimen la llengua dels mallorquins.

Maria-Pau i Xesca (perfumeria Aurés). Això no és gens just! Aquests que comanden no ens estimen. Hem de votar el PSM.

Natàlia Ortega (s'Arenal). No és jut. Aquests que comanden no estimen Mallorca. Hem de votar UM o PSM, que defensin les nostres coses.

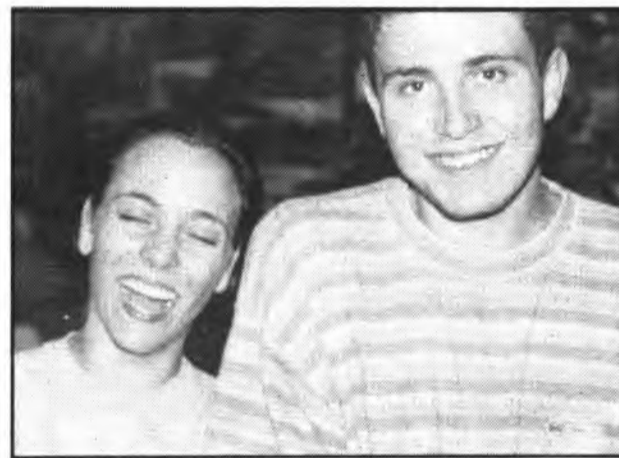
Jacinta Amengual (Supercombi). No hi ha dret! Aquests del PP no ens estimen. Hem de defensar Mallorca votant UM

Maria Pasqual (Rillova). Això no és just. Els mallorquins ens deixam trepitjar. El Govern Balear és d'un partit espanyol i defensa Espanya. Hem de votar UM, que defensa Mallorca.

Maria Cruz Fernández (s'Arenal). No ho sabia, això. No, no és just. Aquests que comanden no ens estimen. Hem de votar partits mallorquins com el PSM o UM, que defensin Mallorca.

Joan Lluïl i Margalida Català (Sant Jordi). Mal fet! Aquests que comanden no ens estimen. Hem de votar partits mallorquins, com UM.

Ferran Martorell (Autos San Siro). No és just. Aquests que comanden no ens estimen gens ni mica. Hem de votar partits mallorquins, com el PSM.

Xisco Nuñez (Don Pepito). No està bé això. Aquests que comanden no ens estimen. Hem de votar partits mallorquins, que defensin la terra.

Marja de Leeum (ATS). No és just. Aquesta gent que comanda no us estima. Hem de votar partits mallorquins. El PSM m'agrada.

Francesca Lladó (Manix). No hi ha dret, a això. Els mallorquins no comptam per a res. El PP i el PSOE són partits espanyols i defensin Espanya. Hem de votar partits mallorquins que defensin Mallorca. Hem d'esser com els catalans i els canaris, que voten els seus.

Aina Clar (Island Tours). Això és horrorós! Aquests del PP i del PSOE que comanden no ens estimen. Hem de votar el PSM, que defensa la terra.

Fe, Honor, Pàtria

El Cinquè, no mataràs!-

Sr. Director,

Provaré de mossegar-me la llengua per no parlar massa gropellut. No sé si podré. Perdonau-me si em surt un estil massa pamfletari. Vaig fora corda. Acab de veure matar un infantó indefens per una cinta de vídeo que difon l'Església dels Estats Units contra la matança de l'esvort. No puc pus. M'he d'espaiar així com sigui.

Per començar haig de dir que em fa empegueir com un porc veure que n'hi ha tants que encollen la construcció nacional de Catalunya (o dels Països Catalans, o de la Catalània) amb brutors, amb porqueries, amb animalades, que em fan dir, que hi tenen tan poc a veure com és ara l'assassinat de ninets ja concebuts, però encara no nats. Si Catalunya és un país d'arrels profundament cristianes! I encara en conserva, gràcies a Déu! Com a nacionalista catòlic, fidel als bons costums, a la noble Tradició i a les santes valors religioses, ètiques i morals del meu Poble heroic, vull manifestar públicament el meu suport personal a la Santa Mare Església pel seu rebuig contra aquest crim abominable.

Diuen que cadascú faci amb el seu cos allò que vulgui. I jo dic que amb el seu cos sí, però no amb el d'un fill ja concebut, amb un codi genètic establert i amb un coret que ja bat quan la criatura fa tan sols el tamany d'una lletania. Si els fa nosa un fic de la cara o un bony al cul, que el s'arrabassin amb unes tenalles, si volen. Però un fetus no és un fic, ni un gra ni un bony. És una vida humana! Una joia que no té preu, per poc que estimem la vida!

Si matar una persona gran, que en teoria es pot defensar, ja és un crim que no té nom, ves què ha de fer, matar un ser indefens que encara no és al món. Mataria un futur fill seu, la bèstia més salvatge de La Terra? Començarem amb l'excusa de la subnormalitat, de la violació, o del perill per a la mare, tres "supòsits" on, personalment, no hi entr ni en surt. (Així i tot, no puc evitar pensar que el III Reich dels nazis tractava els al·lots

subnormals que ja eren nats de la mateixa manera com els esvortistes hi tracarien els qui encara han de néixer; en aquest sentit, només hi ha una passa, de les SS hitlerianes a segons quins "progres"! Però no l'han feta que no la m'esperàs: ara ja volen poder matar el seu fill les qui no són anades alerta quan hi eren a temps. Abans, abans, va dir En Guinyot! Però a on arribarem? Qui s'han cregut esser, per negar a altri el dret a viure! No hi ha un fester de parelles eixorques que volen un fill i no en poden tenir? Per què no fan content un matrimoni d'aquests amb la criatura innocent que han concebuda, si tanta de nosa els ha de fer, en lloc de matar-la?

Les (i els) esvortistes haurien de veure el vídeo que he dit. Viurien l'horror indescriptible d'un infantó esvortat, indefens, amb la sang viva que raja, com un conillet escorxat. Pobret! Fa feredat! Ho jur! Quin mal els havia fet, a sa "mare", a son "pare" i al "metge", si l'infant encara no havia tinguda ocasió de viure? Quina ànima han de tenir aquests "metges" carnisers sanguinaris matabriures-innocents, per impedir a ser ja en formació conèixer aquesta cosa tan meravellosa, que és la Vida! Com hi pot haver gentussa tan rànica, tan tètrica, tan tenebrosa?

Diuen que de totd'una l'al·lot no és més que com "un moc". I jo dic que serà "un moc" tant com voldran, però l'al·lot és tanta de cosa o tan poca com varen esser elles -o ells- quan sa mare les va concebre. On serien, les qui volen esvortar, si les seves mares haguessin fet com elles? És que no tenen ànima? En fer dos o tres anys que han fet bocins el seu fill, com pot aguantar la seva "conciència" (?) el pensament de dir -ara aquell al·lot caminaria de meu-moix o jugaria devora jo?

Mal me toc pesta si Occident hi guanya res, amb la descristianització que viu! Visca Jesucrist! Visca la Fe Catòlica i Cristiana! Visca la Llibertat! Perquè Llibertat vol dir dret a viure, no dret a matar. Mori el llibertinatge! Visca l'Home! Mori la mort! Visca la Vida!

«Pujol, enano!, habla castellano!»

Reproduesc damunt les planes de L'ESTEL l'article que vaig publicar damunt EL DIA DEL MUNDO dia 28 de juny d'enguany per si hi ha cap lector que el trobi d'interès.

Pujol, enano, ¡habla castellano!. Vet aquí el crit d'aluleia que repetien davant n'Aznar un esbart (significatiu?) de nacionalistes de llengua castellana del Partido Popular quan saberen que havien guanyat al PSOE. La primera cosa que els va venir al cap no va ser res de dir —ara farem minvar l'atur obrer o —s'acabaran les brutors que segons quins pessetòmans han fetes o consentides. No. Més que res era la il·lusió d'entaferrar betcollada a En Pujol, que els feia anar fora corda. És clar que el PSOE com a partit majoritari tira les darreres coces. S'ho han cercat, botiran i potser ben aviat entrarà n'Aznar.

Però... n'hi farà parlar, de castellano, a En Pujol? Parlem-ne.

A Europa no hi ha gaire nacionalismes d'estat que assumesquin de bona gana una realitat plurinacional. Només en sé un que ho pagui anomenar-lo: el nacionalisme suís, que veu compatible de tot la unitat política de Suïssa amb el fet que una part del seu territori formi part del món cultural alemany, una altra del món francès, i una altra de l'italià. Fora cap problema. Entesa així Espanya, el regionalisme polític/nacionalisme cultural d'En Pujol hi tocaria engranar la mar de bé. Perquè per molta de força que també dugui el pujolisme electoralment, tanmateix no té gaire a veure amb el nacionalisme del Quebec, que aspira a constituir pacíficament estat propi, com ha fet ara Lituània, o com va fer Noruega l'any 1905. Més aviat el pujolisme s'assembla al nacionalisme dels negres americans. Aquests no volen cap estat negre; en tenen prou que Nordamèrica els accepti com a americans només que sense haver de renunciar a la seva identitat. Llavors hi hem d'afegir que el pujolisme no va dirigit a tota la comunitat catalana, sinó tan sols a la seva regió administrativa central. (Efectivament, *afegesc jo ara, fixau-vos si n'ha passada gens, d'ansia, en Pujol, a l'hora de mirar de fer quedar bé el PSM amb això de l'IVA. Per molt que el PSM i CiU ja haguessin aconseguida una reducció d'aquest impost per a l'any que ve, hem de reconèixer que el PP, n'ha sabut, de fer quedar el PSM davant tot Mallorca com un pedaç brut i amb els calçons baixos. Jo no és que n'estigui gaire informat, de tota aquesta feta, i ensum que és estada una trampa del PP per dir el regionalisme mallorquí amb un dit a l'orella i l'altre al cul. Però si us posau en el lloc de la part grossa de gent, que en té de més necessàries que anar a cercar informació detallada de l'actualitat, és vera que el PP, potser gràcies a les seves magarrufes i a la formidable maquinària de propaganda que té amb els mitjans de comunicació que controla, ha sabut quedar com un senyor. Tenc por que, si CiU no torna una mica més sensible amb els temes que afectin la imatge del mallorquinisme davant el Poble mallorquí, el PSM una altra vegada haurà de cercar un amitger —que hi és— que sigui nacionalista de tota la nació, de Salses a Guardamar i de Fraga a l'Alguer. De*

tota manera, si en Cañellas cerca tocar els orgues al mallorquinisme, bon senyal: vol dir que sap que té una part molt important de vot mallorquí de bona fe i té por d'un dia arribar-lo a perdre. Veiam si en Cañellas canvia una mica o si els mallorquistes anam vius i li fotem el vot que no es mereix).

Però el nacionalisme castellanocèntric —i més el del PP—, no té gaire a veure amb el suís, que deia. (És tan sols imaginable un pam de territori estatal espanyol on el castellà no hi sigui la primera llengua territorial?). A quin nacionalisme s'assembla, idò, el del PP? A l'alemany, ni prop fer-hi. Perquè els primers promotors de la unitat política d'Alemanya (En Herder, En Hegel, N'Otto Bauer) partiren de criteris culturals o lingüístics. Efectivament, abans d'arribar a port (l'any 1871!) el projecte unificador d'En Bismarck, Alemanya era un caramull d'estats independents sense cap lligam més que la llengua o la cultura. (Una relació semblant a la que hi havia entre el Principat, València i Mallorca dins la Corona catalanoaragonesa, només que no tanta: nosaltres compartim consciència de catalans i Monarquia comuna, com recorda N'Antoni Mas; els alemanys ni tan sols això). De manera que els alemanys passaren de la unitat lingüística a l'Estat federal i, més envant, a la consciència unitària de la majoria del Poble. *Una llengua, un Estat, una voluntat.*

Just al revés del nacionalisme francès, que primer creà l'Estat, després la consciència nacional-estatal i llavors imposà una sola llengua a tot l'Estat. *Un Estat, una voluntat, una llengua.*

Vet aquí un nacionalisme clavat, pintat el nacionalisme castellanocèntric. Tots dos primer fan la sagrada frontera (a uns els escapà Portugal), llavors amollen la màquina de fer consciència unitària (escola, administració, servei militar, mitjans de comunicació...) i, per reblir el clau, fan el francès i l'espanyol llengües *naturals* una de *tous les français* i l'altra de *todos los españoles*. A l'acte ve la prohibició i la repressió de les llengües populars que els fan nosa, fins que aconsegueixen fer-les innecessàries i inútils com a vehicles de comunicació social fins i tot en els seus propis territoris històrics. Una vegada que han empès a la mala el vehicle (ara ja la tartana) fins al barranc de la inutilitat, l'amollen i el deixen fer que prengui el cap avall tot sol. És quan es renten les mans, passen de la persecució a la despenalització i es posen a parlar de *libre mercado lingüístico* i *libertat individual*. Normal. La inèrcia que han imposada ja els fa la feina pel seu compte. Ara ja es poden permetre fer-se els jutges, quan de fet no s'aturen d'esser part interessada del conflicte més que ningú.

Ja tenim elaborada la unitat estatal de consciència... i de llengua. Llavors només manca anar alerta a presentar aquest fet com el resultat d'una acció política planificada, dirigida i exercida des del poder, amb totes les inicials (i qualcunes de no tan inicials) accions, coaccions, prohibicions i imposicions que no dubtaren a fer, i pintar-ho tot només com la culminació d'un procés social natural i espontani. *En español nos entendemos todos.*

Ben vera. I punt. (No convé dir que segons per on —per exemple a Mallorca, on fa tan sols 100 anys la immensa majoria ni el parlava ni l'entenia—, això no se'ls hi és estrevintut per carambola, sinó que en bona part ho han aconseguit gràcies a la immersió lingüística en castellà, encara vigent. El mateix mètode escolar que els agrada tan poc... quan s'aplica en català).

Em deman si, també dins la futura Europa unida, només els Estats han de poder forjar els col·lectius així com els convengui, o si, com a mínim, seria igual de legítim que fossin els col·lectius els qui poguessin dissenyar a la seva mida els Estats. Els Estats han d'esser per sempre propietaris dels homes? O podrien esser els homes, els propietaris dels Estats?

En entrar n'Aznar, s'esforçarà gens a entendre la diferència catalana? No ho sabem. Per ara els esforços van més aviat en un altre sentit. I si En Pujol no renuncia, com ja ha fet saber —i bé que fa—, a anar amb la llengua, la cultura i la identitat per davant? Hauran d'afluixar un poc perhom? N'Aznar du gens d'idea de tornar com els suïssos i acceptar l'hegemonia de cada cultura en el seu territori? No ho crec, però aniria bé. I En Pujol du punt de tornar com el President Cañellas, per al qual la identitat dels mallorquins si es conserva bé i si no també? Tampoc no ho crec, i aniria malament. I si no amollen cap dels dos, ni n'Aznar ni En Pujol? Qualque dia les societats democràtiques haurem d'arribar a poder-ne parlar sense tabús ni traumes ni empenyadures. Sense diàleg no hi pot haver entesa. Jo pens que no n'hi ha mai un que tenguí tota la raó i un altre que no en tenguí gens. Cadascú en té la seva part.

Aflots, això no s'hauria d'embutrar. No són bromes. Però una cosa: Qui s'imagina un nacionalista català cridant —Aznar, betzà, parla català?!

Llavors els rucs, els caparruts, els radicals i els perillous són els catalans. Què hi farem!

JORDI CALDENTEY

Vicente López Menchero nou president del C.F. s'Arenal.

El Grup Bacus, que lidera en Marcos, amenitza les vetlades a la fresca del restaurant Coco's, del carrer de la Porciúncula de s'Arenal, els dimarts i els divendres.

Són els Bustamante, pare i filla. Son els amos de la botiga Aucells, on venen tota classe de productes d'alimentació animal i productes sanitaris per als animals de companyia de s'Arenal. Recomanen que en aquests temps s'espalmi els cans amb un bon espalmador, que els donin banys amb els productes químics adequats que maten les puces i les paparres i que els protegeixen de les picades dels mosquits, principals transmissors de la mortal malaltia coneguda com *lesmaniosi*, la SIDA dels cans. També ens recorden que ara és l'hora de la vacunació antiràbica obligatòria anual.

En Javi Prieto, en Pep Thomàs i en Salvador Sebastià han creat una societat anònima laboral i han obert una botiga de venda de subministraments informàtics, única a la comarca de s'Arenal, al carrer Joaquim Verdaguer. Sabem que tindran molts de clients entre els comerciants i hotelers que han de menester consumibles informàtics i per a les màquines registradores, que sobretot durant l'estiu fan feina de dia i de nit.

Els Magatzems Femenies

Climent Garau i Salvà

A dins sa societat sa gent surt molt diferenta; un amb no res se contenta per manca de vanitat s'altre se sent animat, inspirat en creacions; se seves grans il·lusions són de no estar aturat.

De dins Campos va venir sa família Femenies; can Coll Llarg arrendarien per sa vida passar-hi; però prest les succeï que molt malalts se trobaren; Els dos pares enterraren d'aquell tros varen fugir.

En Jaume se va llogar a ca un carnisser nou; per ell va esser un denou el seu ritme canvià; El feien anar a cercar animal que precisaven que cada dia mataven per sa taula despatxar.

Després de passats dos anys el ritme canviaria; de paleta es posaria per superar els seus guanys; li brindaren els seus afanys a dins s'ordre des negoci i li vengué a propòsit Jerònia de Gràcia comprà.

En aquell temps se casà amb jove Jerònia Cresta. Com a mel va esser sa bresca; se varen molt estimar; Varen ells congeniar i ampliaren es negoci una casa a propòsit carrer sant Miquel comprà.

Molt de temps va traginar es gènero amb carretet; marès, ciment amb paquet empenguent 'nava a cercar; molta pena li costà de s'estació a ca seva; ell només duia quimera d'aquell negoci ampliar.

Un solar ell va llogar, allà a dins es passeig i fent molt de malaveig serrador hi va muntar; un camió va comprar que li va costar mil duros; per ell foren grans *orgullos* tenir sa màquina a sa mà.

Era homo molt decidit, de res ell tenia por, un gran negoci hi veig jo que ne trauré molt profit; va demostrar molt de pit comprant un camió nou sense tenir un trist sou només un fort esperit.

Quant es negoci rodava amb tota intensitat, es camió nou comprat, es tren se li destrossava; el xofer també matava al camí de Cala Pi; un gros disgust va tenir en Jaume, no s'ho esperava.

En Jaume se va trobar, se pot dir, ben desarmat; es camió impagat, sense cap duro comptà, però se va recordar que en es Coll amics tenia

camió li deixaria; amb bicicleta hi va anar.

De Can Ferrà va comprar un solar de dimensió, molt aprop de s'estació i a tot ell el va tapar; sa serradora hi muntà treballant de dia i nit; en treia molt de profit, per molts de duros guanyar.

Des matrimoni sortiren dues nines precioses; dels seus pares molt geloses *disfrutaren* d'alegries; els negocis bé anirien molt bé en aquell moment, ell tenien molt de client, que de material servien.

A una tilla pega una fatal malaltia quant uns deuit anys tenia; no se la pogué curar; a sa família causà lo que es diu pena molt grossa, va esser com aquella llosa que el ropit sol engrunar.

Després en Jaume comprà un solar a s'Arenal de dimensió bastant gran per material posar; ell de tot se va dotar, marès, porland, i uralita aquí lo que se precisa de res hi ha de mancar.

Sa filla se va posar a festetjar en Moliner, feia ofici de barber, molts de cabells va tallar;

en el seu pare ajudà molts de parroquians tenia; un dia se casaria, amb so sogre s'ajuntà.

Desset camions tenien que tots per ells traginaven abast a sa feina daven des gènero que servirien; molts de duros guanyarien sa tan rica temporada; tot se feia a escarada ses hores no comptarien.

En Gori se va posar a dirigir es negoci; tot li sortia a propòsit per molt bé funcionar; a tot sabé encausar dins es camí des progrés, resultant ser home llest; en res se va equivocar.

Un nou magatzem muntà a dins mateix s'Arenal, de dimensió bastant gran i a dalt per gent habitar; de tot hi podeu trobar no hi ha de res descuidat, tot està ben calculat per sa gent poder ajudar.

En Jaume molt va lluitar a dins es curs de sa vida, però molt mala ferida un moment se presentà; sa vida ell va acabar dia vint de juny va esser, de l'any noranta s'alè, a ell se li va tancar.

Al polígon industrial en Gori s'hi establí, i un magatzem muntar-hi de lo més fenomenal; allà no manca detall, trobau tota novetat

no hi ha res descuidat de lo bo a lo real.

Bastants de blocs ha muntat, s'Arenal i s'Estanyol, un *desarrollo* molt fort de moltes activitats; a dos hotels ell duu part, Mèxic i Cosmopolità, a dins un ambient molt gran de veritat ell ha entrat.

Uns mostradors imponents que brillen de veritat, de tot hi té exposat no li manquen elements; tots es clients estan contents per trobar-ho més *barato*; s'hi troba allà bon *tracto*; són gent molt eficients.

Entre hotels i comerç té més de cent empleats tots ells ben reglamentats, amb personal ben expert; defensen el seu govern amb molta de dignitat; de jornal n'és ben pagat no s'hi senten gens externs.

En Gori ha demostrat que n'és un bon mariner, amb sos problemes que té, no se veu mai *apurat*, ho duu molt ben calculat sap donar sa seva passa; no res a ell l'embarassa, per tenir molt clar es cap.

Si dins Mallorca hi havia homes amb el seu tenor, sa nostra rica nació com s'espuma pujaria tot lo món na parlaria d'aquell progrés elevat seria molt admirat el duro mos sobraria.

SEGUROS BERT ARENAL (MEDALLA D'OR 1986)
AXA SEGUROS
More Nostrum
 Plaça Major, 1
 Tels.: 26 53 74 - 26 40 38
TRAMITACIÓ I PAGAMENT DE SINISTRES
QUALSEVOL GESTIÓ EN COBERTURES
AVINGUDA NACIONAL, 24 - 1er (nova oficina)

S'ARENAL:
 M.ª Antonia Salvà, 38
 Teléfs. 26 74 50 - 54
 Fax 26 90 00
Xaloki, s.a.
 LLUCMAJOR:
 Supermercado Prohens
 Ronda Migjorn, s/n.
 Teléf. 12 01 64
 Maria
 José Manuel

La seva agència de viatges els ofereix les vacances d'estiu:
Illes Canàries des de 34.000 ptes.
Itàlia des de 66.500 ptes.
Madeira des de 59.600 ptes.

IMPRENTA
Grafic Art
 Carretera Militar, 208.
 Tel.: 26 89 64 (dues línies).
 Fax 266509
 07600 s' Arenal de Mallorca.

CODIRE
 Giacomo Vicenti
 Fabricació i venda a l'engròs de pizzas, lasanyes i canelons
 Fàbrica i oficines centrals
 Carrer Roncal, 29
 Tel.: 74 31 00. Fax 741780
 07608. Es Pil·larí

ES REBOST
d'en Carlos

Cuina casolana. Greixonera de xot.
Caragols. Calamars farcits.
Fricadeles. Conill amb ceba. Fideuà.
Frit mallorquí. Arròs brut. Paleta de
xot i porcella. Pa amb oli.
Gran I Gral. Consell, 9
(Devora el Club Nàutic) s'Arenal

ES REBOST

d'en Carlos

RESTAURANTE

Casa
Jacinto

C/. Barranc, 20. Tlf.: 40 18 58. Gènova

Bar Restaurant MUNPER

Cuina Mallorquina - Carns torrades a la foganya

Embotits ibèrics i mallorquins

NOCES i COMUNIONS

Carretera de Manacor, Km 29.

Tel. 644070 - 07230 Montuiri

RESTAURANT S'HOSTALOT

Menú dies feiners 650 ptes. Cuina mallorquina.
Porcella rostida. Escaldums. Carn torrada.
Camí Vell de Sineu, km. 5. Tlf.: 42 87 12.
S'Hostalot

BAR CENTRAL

Menjars, tapes variades
entrepans
Son especialistes en paelles
Menú del dia a 600 ptes.
C/. Cardenal Rossell, 80
Tlf.: 26 10 39
Coll d'en Rabassa

RESTAURANT

SES COVES DE GENOVA

BACALLÀ AMB SANFAINA - MONGETES AMB BOTIFARRA -
VADELLA AMB BOLETS I ALTRES DELÍCIES DE LA
CUINA GIRONINA.
APARCAMENT PRIVAT
DILLUNS TANCAT

C/. Barranc, 45

Tlf. 40 23 87

GENOVA

C/. Joaquín Verdagué, 12
Arenal - Tel. 26 67 21
Palma de Mallorca
ESPAÑA

Pollastre a l'ast, frit
mallorquí, albergínies
farcides, llengua amb
tàpares... Menú a 700
ptes.
C/. Terral, 40.
Tlf. 26 87 84. S'Arenal de
Mallorca.

Restaurant
Graella Merendero

Formatges, patés, amanides... Carns al pes.
Des de les 12 del migdia a les 3 de la matinada
C/. de la Garça, 14. Tlf. 26 32 32 - 26 68 05.
Can Pastilla

ADMINISTRACIÓ DE LOTERIES - 28

L'administració de Sa Grossa
Carrer Milà, 3
S'Arenal de Mallorca

Dimarts
tancat

Ctra. Manacor, Km. 28 - Tel. 64 65 04 - 07230 Montuiri

Bodes,
comunions,
banquets.
C/. Admirall
Moreno, s/n.
Tlf. 74 11 91.
Badia.

SEMAR

EMBOTITS

EL BON GUST DE MALLORCA

Carrer Tomàs Montserrat, 6-8
Tel. 66 01 57 - LLUCMAJOR

Restaurant Mesón
Ca na Lina

CUINA MALLORQUINA
E INTERNACIONAL

C/. Amilcar, 14 - Telf: 49 27 64
S'ARENAL DE MALLORCA

RESTAURANTE

sa torre de S'Algo

CUINA CASOLANA

ARRÒS BRUT • PORCELLA TORRADA • ESCALDUMS
CARXOFA FARCIDA DE BACALLÀ • ALBERGINIES FARCIDES
PISCINA • MARTES CERRADO
Amistat, 23 • Tel. 52 63 00 • SANT JOAN

Restaurant

Binicomprat

Banquets de negocis, noces i comunions.
Carretera de Manacor, km 21'70. Tlf 12 54 11

Bar
restaurant

Caldentey

Menjars casolans,
tapes variades
Carrer de
Manacor, 127.
Tlf.: 27 10 59.
Ciutat

La
Mejillonera

Direcció
JUAN Y MIGUEL
Carrer Nanses-Tlf. 490703
Just devora el Club Nàutic
de Can Pastilla

MUSIC BAR LITA

Podeu passar la nit cantant en el
karaoke i ballar al so de la música en
viu d'en Fernando i en Manuel. També
trobareu na Sònia i na Sherley.
Vos esperam a tots a partir de les 9'30
cada vespre
Carrer Virgili, 2. Can Pastilla

Llet del dia, llet pasteuritzada,
llet amb cacau, suc de taronja.
Preu per preu, comprou
productes mallorquins.
Demanau-los a la vostra
botiga o supermercat habitual.
Hort de Can Sastre.
Tlfs. 26 38 14 - 49 11 51. Fax 491801

LOS FLAMENCOS
2 BARES LIVE-MUSIC - FLAMENCO SHOW 21.00 - 3.00 Hrs.
 INTERNACIONAL KARAOKE BAR 21.00 - 5.00 Hrs.

EVERY NIGHT * CHAQUE SOIR * JEDEN ABEND * TUTTE LA SERE
 DIFERENT FLAMENCO SHOW * DIFERENT SHOW * EINE ANDERE SHOW FLAMENCO * UN'ALTRO PROGRAMMA

TODAS LAS NOCHES
 Diferente FLAMENCO SHOW

FLAMENCO SHOW
 BAILE - DANCING - TANZ - DANZE

LIVE MUSIC INTERNACIONAL
 ENTRADA GRATIS • FREE ENTRANCE • EINTRITT FREI • ENTREE LIBRE

LOS FLAMENCOS
INTERNACIONAL LASER KARAOKE BAR

ESTA NOCHE CANTE SU CANCION
 PREFERIDA CON NOSOTROS
 SINGEN SIE MIT UNS DEUTSCHE
 UND INTERNATIONALE SCHLAGER
 POP. USW JEDEN ABEND

ABIERTO • OPEN • GEOFFNET
 21.00 - 5.00 Hrs.

LOS FLAMENCOS

Map labels: CABALLERO, PRAMI OVA, DRI LANDERS, AMELIA MUNDOS, CRISTINA, CAPTUS, MARIA ISABEL, CAPI, GARONDA, RUILO, NEGRE C, PILARI FLAYA, SOME TIMES PARK, PLAYA DE PALMA TROPICAL, A PALMA, BAL. Nº 3, BALNEARIO Nº 4, AL ARENAL.

CRISTAL-LERIA S'ARENAL
 Acríстал-lament d'obres. Fusteria d'alumini.
 Miralls murals. Vidres de seguretat i antibales.
 Carrer Quarter, 31.
 Tel.: 26 75 15. Fax 492713
 S'Arenal de Mallorca

Foldos FRAU
 Carrer de Manacor, 121 C.
 Tel.: 27 85 18.
 07007 Palma de Mallorca

Restaurant Maracaibo
 Tapes i cuina mallorquina. Menú diari.
 C/. Can Pastilla, 57.
 Tlf 26 30 17. Can Pastilla

L'ESTEL de Mallorca
 Telèfon: 265005

MODES
VACARE
 Agent Comercial: Angela Hernández
 Amb la presentació d'aquest retall trendreu un descompte del 10%
 Carrer Balears, 14
 Carrer dels trencadors, 16

Cafeteria Restaurant J.L.L.
 Avda. Las Palmeras, 144. Tlf 81 08 25
 Sa Coma

RESTAURANT CA S'HEREU
 AUTENTICA CUINA MALLORQUINA MENU DIARIO
 Carretera Cala Millor Tel. 58 54 49 SON SERVERA

AIGÜA POTABLE A DOMICILI
 A la zona de Ciutat i de s'Arenal
 Tel. 742768
 Fax 742769

BYTE SUMINISTROS INFORMATICOS
 * Disquettes.
 * Paper continuu.
 * Etiquetes adhesives.
 * Material d'oficina.
 * Arts gràfiques.
 * Cintes d'impresora.
 * Cintes de màquina d'escriure.
 Carrer Joaquim Verdaguer, 11
 Tel./Fax: 26 31 33. S'Arenal

ELS MIRACLES D'EN JAUME JOAN BOVER!
 Les mans que curen
 Donam massages biomagnètics a deportistes
 C/. Joan Alcover, 10, entresol
 Tlf.: 46 44 00. Ciutat de Mallorca

Automòbils PLA DE NA TESA
 Compra i venda de vehicles
 C/ Weyler, 12. Tel. i Fax. 600445
 Pla de na Tesa.

EUROphoto BALEARES S.L.
 * Revelats de fotos en 1 hora
 * Pòsters i ampliacions
 * Duratrans
 * Fotos d'estiu
 * Fotos de carnet i passaport
 * Venda de càmeres i accessoris
 C/. Perla 2 i Berlín, 2
 07600 s'Arenal de Mallorca
 Tlfs. 49 13 04 - 49 13 14. Fax 491317

PETITS ANUNCIS

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Pedreres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.
Cada paraula, 20 pessetes.

BORSA INMOBILIARIA

PARTICULAR ven àtic al carrer General Riera. Una habitació doble, menjador, bany, entrada ampla, cuina fusta del nord, terrassa convertible en saló, gas ciutat, porta blindada, terrassa. 5.000.000 ptes. Tlf. 639262.

Venc solar a la urbanització sa Torre. Situat quasi a primera línia, vista a la mar, 1 292 m². Preu interessant. Tel. 42 89 46

VENC pis 2 dormitoris, devora el club nàutic de s'Arenal, lluminós, en perfecte estat, particular. 6.500.000 ptes. negociables. Telefonau de 17 a 20 hores al 77 15 16. Demanau per na Francisca.

S'Arenal, particular venc pis; 2 dormitoris, prop del Club Nàutic, en perfecte estat i molt lluminós. Vingui a visitar-lo i es convencerà. Preu 7.500.000 ptes. Tel. 264259.

Lloc per dies apartament a Palmanova. És ideal per trobades amoroses. Tel. 469441.

Es traspasa la Gelateria-Cafè Tony, al carrer de sant Cristòfol de s'Arenal. Lloguer 53.000 ptes. Tel. 265014.

Llogaria apartament o xalet, temporada d'estiu, vora la mar. Zona tranquil·la entre Cala Santanyí i Cala Llombards. Bon preu. Tel. 653362. Migdies o vespres.

L'ESTEL
de Mallorca
Telèfon: 265005

S'Arenal; lloguer pis de 2 dormitoris, sala-menjador, cuina amb electrodomèstics, 1 bany, terrassa, 43.000 ptes comunitat inclosa. Mir 26 33 96 (1860).

Sant Joan, es ven casa en perfecte estat de conservació; 4 habitacions, cuina, bany, sala-menjador, sala, corral amb cisterna. Tel. 29 60 95 i 56 00 24. Joan-Lluís Gaya.

Venc o canvi solar a la carretera a cas Saboner de Palma Nova per deu milions de pessetes. Tel. 131471.

Venc sobreàtic al carrer Joan Muntaner Bujosa, 45-6, a la zona de la Policlínica. Dues terrasses, estudi i garatge, bona situació. El pots veure de dilluns a divendres de 4 a 7. Deman vuit milions i mig de pessetes.

Venc solar de 505 m² a Bellavista de ses Cadenes. Sr. Castellano. Tel 26 12 55.

CALA GAMBA, planta baixa, 3 dormitoris, sala amb xemeneia, 2 banys. 16.800.000. Api Pascual. Tel. 45 85 11.

Es lloga el restaurant Can Bono, de Felanitx. Tel. 580588.

LLOG pis moblat a l'avinguda Argentina. 190 m². 4 cambres, terrasses, menjador amb xemeneia. Ideal per a compartir. 70.000 ptes. Tel. 792490

Lloc d'aparcament devora l'ambulatori de S'Arenal. Tel. 469610.

Traspàs hamburgueseria a Cala Bona en ple funcionament. Un milió i mig de pessetes, lloguer trentacinc mil. Tel. 798118-792791.

S'ARENAL, venc pis, 3 habitacions, bany, cuina, dues terrasses... A la zona de la plaça de les verdures. Tel. 263674.

Bonic terreny a Lluçmajor (Camí d'Alicanti). Cantó 11 m. caseta dos compartiments, a reformar. Pou, possibilitat, llum i telèfon. Tel. 450994. Preu a convenir.

S'ARENAL, àtic 4t pis, 2a línia, 2 dormitoris, bany, sala-menjador amb terrassa, cuina moblada. 5.800.000. Tel. 20 00 07.

Venc pis, 140 m², 4 dormitoris, dues sales de bany, tot ben moblat, menjador 38 m². Garatge per dos cotxes i dues motos. Tot per 12.900.000 ptes. Tel. 262015.

COLL D'EN RABASSA, pisos de Protecció Oficial, en construcció, 3 dormitoris, bany, saló-menjador, cuina terrassa, aparcament. Preu 8.200.000 ptes. Entrada 1.000.000. Tel 20 34 11.

Cala Pi, venc solar de 1 246 m². S'hi poden construir 2 xalets adossats. Aigua, llum i tots els serveis. Preu 4 500 000 ptes, tres anys de facilitats. Tel 54 02 63.

Venc pis al carrer Tòquio de s'Arenal. 8.000.000 de pessetes. Tel. 295820.

Deixaria cambra doble a casa compartida, jardí i hortet. Molt econòmic. Preferentment gent jove. A Santa Ponça, urbanització Galatzó. Tel. 671419.

Venc àtic a General Riera. Un dormitori, vestidor, bany complet, saló-menjador, terrassa amb portes corredisses, cuina per estrenar amb fusta de nord. Preu 5.500.000 ptes. Tel. 639181, Bàrbara.

PERRUQUERIES

Perruqueria Pep Unixex. Carretera de Lluçmajor, 204. Tel. 742825. S'Aranjassa.

BLANCA Perruquera. Gran i General Consell, 36 - S'Arenal. Tel. 265109.

MAKA Perruquera. Pedicura i manicura. Botònic Germà Bianor, 19. Tel. 260756.

ANIMALS DE COMPANYIA

Clínica veterinària. Lda. A. Artigues. Horari: 11'00-13'00, 16'00-20'00; dissabtes: 10'30-13'30. Servei d'urgències. Plaça de l'Església, 2a. Tel. 743854. Coll d'en Rabassa.

L'ESTEL
de Mallorca
Telèfon: 265005

VENDES

Venc motor fora borda, nou un Johnson de 14 cavalls. 150.000 ptes. Tel. 546540.

Venc vestit de submarinista de cinc mil·límetres d'espessor amb aletes i guants. 45.000 ptes. Tel. 515433.

Venc revestiment de marbre, de color gris perla, per a foganya de llenya. Ho venc a meitat de preu, per 100.000 ptes. Completament nou. Tel. 79 49 03.

Venc motor "Mercuri", foraborda, de canya curta, 2.2 HP, en bon estat. Preu 35.000 ptes. Tels. 753033 i 755460.

Venc una taula escriptori, blanca, de fòrmica nova. Ideal per una habitació d'una nina o nin. 5.000 Ptes, i en val 10 000. Demanar per Malena, tel. 41 05 42.

Grat. oportunitat: es ven ordinador nou, sense estrenar, a meitat de preu o preu a negociar. Tel. 27 79 90, Marga.

Venc els llibres de la col·lecció "Espacio i tiempo" de Fernando Jiménez del Oso sense emprar. Tel. 243742.

Venc Compacte, inclou pletina, discs, cassette, etc. En molt bon estat i a bon preu. Tel 42 76 47.

Venda d'estores saharauis. Per a més informació crida al telèfon 53 44 55, o bé veniu Pollença, a "La Punta", cra. del Port.

Venc grup Electrògen dièssel, 3 Kw, 220 v, monofàsic, motor d'arrencada, perfecte estat. Tel 59 16 33

Dancing the Dream. Fans de Michael Jackson. Si vols aconseguir material i informació i vols col·laborar en activitats i projectes entorn d'en Michael, demana per na Kati. Tel. 603096-795071.

Venc parella de coloms butxes per 5.000 ptes. Tel. 754131.

Venc Vespa 200, bon estat i preu raonable. Tel. 491372.

M'interessa comprar les tapes dels setze toms de l'"Enciclopedia Estudiantil" que va editar la casa Sopena als anys seixanta. Demanar per Juan José. Tel. 751527.

Venc contestador automàtic, marca Sanyo. Tel. 264 259.

PERSONALS

Administrativa de 30 anys. Cerc amics per a excursions i altres activitats (cinema, prendre un cafè, fer esport, etc). Amistat sana i sincera. Apartat de correus de Palma 1792.

Fadrina de 42 anys amb estudis superiors, li agrada la llar i la natura, la música i les altres belles arts. Vull conèixer un senyor formal. 719534.

Fadrina de 32 anys. Som secretària. M'agradaria conèixer senyor net i culte amb futur per formar una llar plena d'amor. Crida'm. 717354.

Senyor de 48 anys, sense problemes. Només desig trobar una dona per fer-la la madona de tot allò que necessiti i un fill. 540586.

Senyoreta estudiant de medicina, estic prou bé, amorosa, m'agrada la naturalesa, la música l'esport, la pintura, fer col·leccions. Desig conèixer senyor. 719534.

Si voleu contactar amb la millor oficina de serveis en relacions personals, veniu a la Nova Unió. Avinguda Alexandre Rosselló, 13-3 de la Ciutat de Mallorca. Us atendran unes persones molt humanes i amables.

Doctor amb 50 anys de bona vida, amb necessitat d'abandonar la soledat. M'agradaria contactar amb senyora de 30 a 45 anys, que sia culta. 717354.

Arquitecte de 43 anys, lliure com les oronelles. Enyor trobar una companya de veritat. Si tu ho ets, crida'm. 719534.

Senyora ben atractiva, sense cap problema. Només em turmenta la soledat. Desig conèixer senyor formal i amorós de 60 a 75 anys. 540586.

Doctora de 56 anys, atractiva i ben proporcionada. Desig tenir una amistat sana amb senyor culte, intel·ligent de 50 a 65 anys. 710586.

Empresari de transports. Em trob sol amb 66 anys i desig comunicar-me amb senyora garrida i activa. 719534.

ANUNCIAU-VOS
DE FRANC A

L'ESTEL de Mallorca

Nom:
Cognom:

D.N.I.

TELF:

ATENCIÓ

- Escriuiu un sol anunci per cupó.
- Usau lletres majúscules.
- Escriuiu dins el requadre el text.

Ompliu aquest cupó i enviau-lo a:
S'ARENAL DE MALLORCA: Camí de les Pedreres, 132 — 07600 —
SES CADENES DE S'ARENAL

PER IL·LUMINAR
LA SEVA LLAR
**ELÈCTRICA
NYEGOS**
Jaume Balmes, 45
Telèfon 29 56 18
07004 Ciutat de Mallorca

PETITS ANUNCIS

Oficinista de 43 anys, fadrina, bona presència i bons estalvis, casa i cotxe. Vull conèixer senyor sincer, formal i culte. 719534.

Infermera de 28 anys, separada amb dos fills. Vull formalitzar la meua vida amb senyor fins als 40 anys, a qui agradin els nins i que sia bona persona. 540586.

Viuda de 52 anys, estic molt bé i som feïnera. Vull conèixer viudo fins els 65 anys per a relacions formals. No tenc problemes econòmics. 717354.

Separat de 45 anys. Som culte, tenc pis, cotxe i estalvis. Vull conèixer senyora fins als 40 anys que sia culta, formal i que li agradi la llar. 719534.

Som un estudiant de 23 anys, ben formós. Vull conèixer al.lota de la meua edat que sia alta, simpàtica i culta. 717354.

Estrangera de 53 anys, ben feta, garrida i culta. Vull conèixer senyor fins als 60 anys. Bona persona, formal i sense vicis. 717354.

Tenc 48 anys i em trobo tota sola. Vull una amistat sincera amb senyor ben format i currot. Si ens agradam, ens podem casar o aplegar com a bona parella d' enamorats. Som guapota i em consider jove i amb molta il.lusió. Crida'm. 719534.

Vidu de 53 anys, som alt i fort. Tenc tres negocis. Desig formar parella amb senyora de 30 a 50 anys que vulgui fer feliç la meua família. 540586.

Bancari amb un bon càrrec, 35 anys, estic molt sol. Vull conèixer una companya de veritat entre els 20 i els 35 anys. 719534.

Metge, dirigent en alt càrrec de 47 anys. De bon veure i no tenc problemes. M'agradaria formar una llar on regnàs l'amor i la pau. 717354.

Tècnic en electrònica amb un bon futur. M'agradaria fer feliç una senyoreta formal i atractiva entre els 20 i els 32 anys. 719534.

Fadrina de 26 anys, alta, atractiva, culta. Vull conèixer fadrí de bon caràcter per sortir. 717354.

Doctor de 46 anys, actiu, amable, amorós, estimo la naturalesa i desig de tot cor formar parella formal. 719534.

Tota persona que es trobi enfonsada dins la tristesa, la depressió o la soledat, no sia covarda. Vingui avui a l'únic centre de relacions humanes on trobarà la felicitat. Avinguda Alexandre Rosselló, 13-3 de Ciutat.

Si ets infermera, apotecària, tècnica en salut. Si tens entre 24 i 40 anys i vols formar una llar feliç, crida'm. Som metge i vidu. 540586.

Tenc 19 anys, som alt i curro, tenc estudis superiors i som empleat d'una companyia aèria. Vull conèixer un al.lota entre els 16 i els 22 anys. 719534.

Tenc 27 anys, ben atractiva, alta i amb els cabells llargs. Vull formar una llar amb senyor amb senyor culte i formal. Crida'm. 717354.

Jove de 32 anys, 1'92 d'estatura, 90 quilos, cultura superior. Desig formalitzar amistat amb senyoreta alta i culta. 717354.

Som una metgessa jubilada, vull tenir amistat amb senyor entre els 60 i els 72 anys que sia culte, amb bona posició social i a qui agradi la música, els viatges i la naturalesa. 540586.

Si ets de foravila, tens un bon nivell social i cultural i ets bella, estàs entre els 21 i els 43 anys, crida'm. Tenc un bon futur. 540586.

Vull amistat amb senyora casada o fadrina, entre els 30 i els 50 anys. Només per a relacions. Et puc ajudar. Crida'm al 717354.

Si vols tenir amistat amb senyor casat, de molt bona posició social, crida'm. Som alt i curro, amorós i simpàtic, et puc ajudar. 717354.

Separada legal sense fills. Senzilla i estilitzada. Vull conèixer senyor fins als 50 anys, que sia feïner. 540586.

Fadrinango retirat de 65 anys, bona posició i estudis. Actiu, alegre, formal i currot. Tenc la vida assegurada i vull conèixer una senyora. 719534.

Fadrina aficionada a la música, al cinema, a les aventures. Vull conèixer al.lot de gusts semblants als meus entre els 25 i els 30 anys. 717354.

Si estau tot sols, veniu i trobareu parella
Gran Prix Master a la qualitat Europea Gabinet Matrimonial
 Av. Alexandre Rosselló, 13-3
 Tel.: 71 95 34.
 Ciutat de Mallorca

Separat de 44 anys, tenc casa, cotxe i estalvis. Vull conèixer senyora per a finalitats serioses. 540586.

Economista de 36 anys, separat, amb xalet, cotxe i estalvis. Vull conèixer senyora culta, alta i atractiva. 719534.

Fadrina de 46 anys desitja conèixer senyor fins als 50 anys que sia fadrí. 540586.

Estrangera de 42 anys, molt culta, vull tenir amistat formal amb senyor a qui agradi viatjar, el camp, la cultura... 719534.

Ets una al.lota educada entre els 18 i els 32 anys, culta, formal i amb ganes de fer feliç un espòs? Som alt, de color i ben curro. 719534.

GASTRONOMIA

XINA ORIENTAL. Menjars i begudes xineses. Carrer de Joaquim Verdaguier, 12. Tel. 266721, s'Arenal.

Restaurant Ca Na Lina. Tenim una carta ben assortida i un menú a 800 ptes. C/ Amílcar, 14. Tel. 492764. S'Arenal

Restaurant Soley. Arrossos i menjar italià. C/ Gran i Gral. Consell, 8 (davant el Club Nàutic). Tel. 267025. S'Arenal.

RESTAURANT DELFIN DORADO. Paelles, graellades de carn i de peix. Menú a 700 ptes. Joan d'Àustria, 13. Tel. 741095. Badia.

BAR RESTAURANTE ANDREU. Cuina variada i tapes. Sopars deportius i de companyia. Carrer de la Grua, 6 - Ca'n Pastilla.

SERVEIS PROFESSIONALS

Reparacions de TV - Vídeos - Audio - Antenes TV. Tel. 753580

BUGADERIA LLITERMA. Autòservei, rental en sec i en banyat, neteja de catifes, servei ràpid. Carrer Virgili, 17. Tel. 26 63 31. Can Pastilla.

Tallers Vidal. Diessel i gasolina. Carretera de Son Fangos, 280. Tel. 262048. Es Pil.lari.

Jove que fa feina els matins, cerca feina pels horabaixes. Tel. 297067.

Al.lota jove s'ofereix per fer feines al port de Manacor. Tel. 820501.

PLANXISTERIA, pintura, mecànica. Taller "SAN FRANCISCO". Camí de Son Fangos. Tel. 4903 14. Es Pil.lari.

PNEUMATICS SON FERRIOL, equilibrats de rodes, canvi de rodes i pegats, alineació de direccions assistida per ordinador. Avinguda del Cid, 73. tel. 42 75 53 Son Ferriol.

Botiga i pastisseria Ca'n Manresa. Carrer Fàbrica, 19. Palma. Tel. 731631. «La qualitat per damunt de tot».

ZEN-SHIATSU, teràpia manual energètica basada en la medicina xinesa per mantenir la salut, augmentar el benestar i enfortir tots els sentits. Ideal per combatre l'estrès, les depressions i qualsevol desequilibri físic, emotiu, mental o espiritual. Tel. 264259.

BUGADERIA Super Clean, rentam en sec i amb iagua, mantes, cobertors i tota la resta. C/ de sant Antoni de la Platja, 8 - Can Pastilla. 260370.

L'ESTEL
 de Mallorca
EL MILLOR SUPORT PUBLICITARI DE LA SEVA EMPRESA A LA NOSTRA COMARCA
 Tel. 26 50 05

Persona cerca feina per fer a casa; mecanografia, ceràmica, llistes de correus... Tel. 29 70 67.

Es confecciona o arregla qualsevol peça de vestir, cortines coixins etc... Tel. 771005.

Es passen treballs a màquina i per ordinador. Netejat i rapidesa. Tel. 771005.

TELEVISORS, vídeos, ràdio-cassettes, arreglam. ELECTRONICA J. GARCIES. Carrer Francesc Frontera, 10. Tel. 264335-Coll d'En Rabassa.

Senyora de 46 anys, s'ofereix per guardar ancians o malalts. Tel. 263227.

GABINET DE PSICOLOGIA: Neurosis, trastorns de caràcter, psicoteràpia infantil, depressió. Tel. 427193

BORSA DEL MOTOR

Venc cotxe Renault 5 GTL PML, per 110.000 ptes. Tel. 741388.

SI DESITJA UN COTXE nou de la nostra gamma, vingui i en parlem. AGENCIA OFICIAL RENAULT. Tel. 413867 - Son Ferriol.

Venc cotxe Renault 5 GTL, M-4623L per 125.000 ptes. Tel. 741388.

ENSENYANCES

Professora d'espanyol s'ofereix per fer classes a acadèmia o per fer classes a particulars. Tel. 721884.

Universitària fa classes de repàs, d'EGB i català a la zona de Pere Garau de Ciutat. Tel. 243383.

Cursos d'expressió corporal 1994. Grups d'adults els dilluns a les 18 hores. Grups de joves els dimarts a les 18 hores. Carrer Menorca, 6. 5.500 ptes al mes. Tel. 750041-713262.

Estudiant de Filologia catalana fa classes particulars d'EGB i BUB a 500 pessetes l'hora. Tel. 243742.

Estudiant de Filologia catalana fa classes de repàs d'EGB i BUP, preferentment assignatures de lletres. Demanau per na Carolina al 299829.

Oferim de franc cursos bíblics i subscripcions a revistes cristianes en català: Ajuda Evangèlica dels Països Catalans. Ap. 1022 Castelló 12005. Tel. 964-207607 (secció d'ensenyament).

L'ESTEL
 de Mallorca
El diari dels mallorquins

GR COMERCIAL
Ruiz
 ELÈCTRICA MOBLES
 C/. Hermano Bianor, 22. C/. Gaspar Rullán García, 22
 07600 EL ARENAL - MALLORCA 07600 EL ARENAL - MALLORCA
 Teléfono: 26 65 88 Teléfono: 49 18 35

Bambú y Mimbre
Palma
 Cistelleria - Estanteries - Cortines -
 Plantes i flors artificials - Coixins -
 Mobles de terrassa - Etc.
Es corden cadires de bova i reixeta
 Carrer Joaquim Verdaguier, 5 - A
 Tel.: 74 34 84. S'Arenal de Mallorca

L'ESTEL

de Mallorca

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom:

Carrer:

..... D.P.

Població: Tel.:

M'interessa una subscripció:

SEMESTRAL 1.500 PTS

Rebut domiciliari a un banc

Banc:

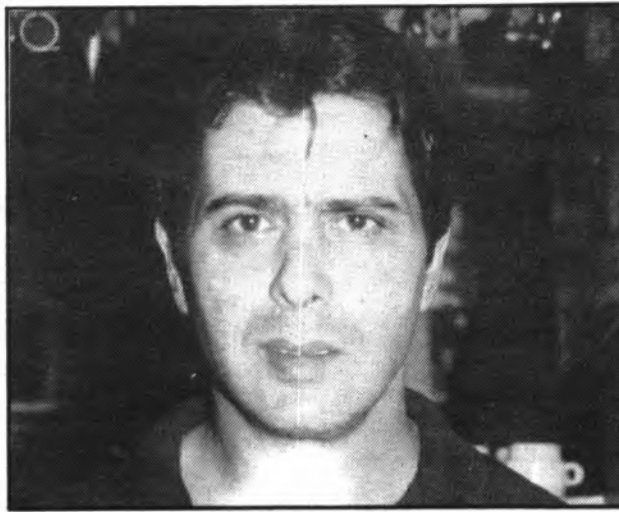
Direcció:

N.º entitat: N.º suc.:

Compte n.º:

Firma

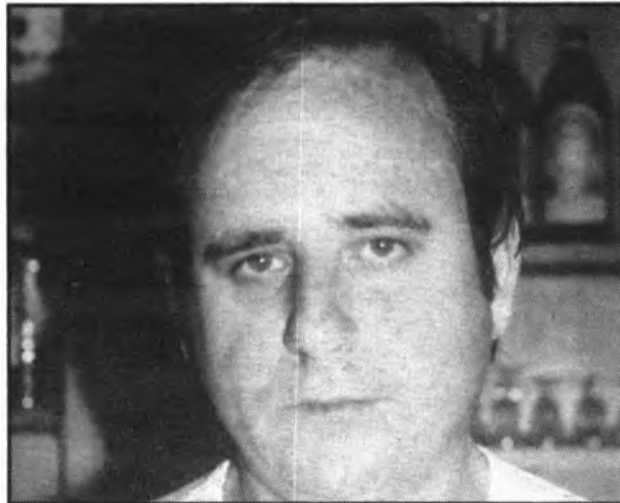
Ompliu aquesta tarja i enviau-la al
Camí de les Pedreres, 30 - S'Arenal

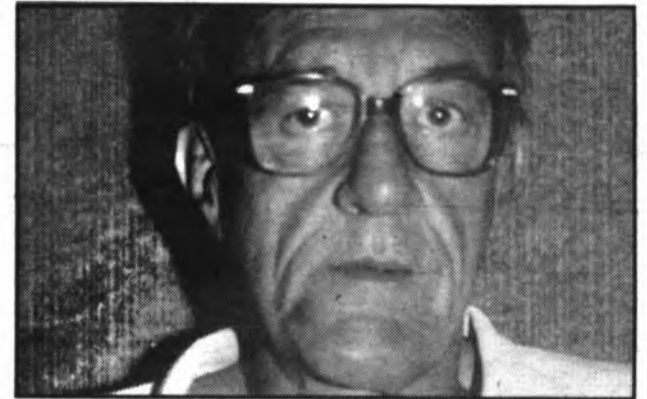
Pedro Fernando és l'amo del restaurant Los Navíos, de s'Arenal. Despatxa menús a 650 pessetes.

Jordi Lee és l'amo del restaurant Xina Oriental de s'Arenal. Serveix menjars especials xinesos. A la carta s'hi pot menjar per 2.000 pessetes, el menú en val 880.

Manuel Jesús Ruiz és l'amo del restaurant Granada, de s'Arenal. Fa paelles, xot al forn i caragols amb fonoll. A la carta s'hi pot menjar per 2.000 pessetes. El menú en val 750.

• En Pep Sales, que regenta una botiga ben virguera just davant l'Hotel Badia de Palma, fou elegit secretari general del Club Nàutic s'Arenal a les passades eleccions. El president és en Joan Vic, els vice-presidents Antoni Galmés i Joan Julià, el tresorer, Andreu Frontera. Els vocals són Mateu Real, Antoni Roses, Antoni Font, Jordi Granados, Enric Rosselló i Bernat Julià.

MATERIALS PEL LA CONSTRUCCIÓ
CAN MARÍ

Carretera de Manacor, 403 - Davant la gasolinera - Telf. 42 83 00 - SON FERRIOL. DISSABTES DEMATÍ OBERT.

